

چشم‌دهقان؛

«افغانستان طی چهار سال آینده در تولید گندم و برنج خودکفا می‌شود»

اطلاعات روز: انورالحق احدی، وزیر زراعت، آبیاری و مالدار می‌گوید که افغانستان در سه تا چهار سال آینده در بخش‌های تولید گندم، برنج، لبنیات و گوشت مرغ به خودکفایی خواهد رسید...

صفحه ۲

کابل‌نان؛

شکار خشونت آهیز مسافر در سرای شمالی

صفحه ۳

اندکی سی سال صبر کن

صفحه ۴

بیست مأمور پولیس در اعتراضات بریستول زخمی شدند

صفحه ۶

یادداشت روز

مشکل بهسود با لشکرکشی حل نمی‌شود

به نظر می‌رسد حکومت تصمیم گرفته از راه نظامی مسأله‌ی پیش‌آمده در بهسود را حل کند. حکومت گفته که فرق میان علی‌پور و طالب نیست و به همین خاطر ظاهراً برنامه سرکوب و وسیع را روی دست گرفته است. خشم حکومت زمانی بالا گرفت که ادعا شد هفته پیش یک چرخبال ارتش توسط افراد وابسته به علی‌پور سقوط داده شده و در این رویداد دست‌کم ۹ نفر به‌شمول نیروهای امنیتی جانش را از دست داده‌اند. حکومت گفته است انتقام سخت می‌گیرد. برنامه نیروهای امنیتی سرکوب، دستگیری یا کشتن علی‌پور است.

هدف قراردادن نیروهای امنیتی از سوی هر کسی که باشد خلاف قانون و دارای پیامدهای جزایی است. نیروهای امنیتی افغانستان، از مهم‌ترین سرمایه‌ها و دست‌آوردهای تمامیت کشور است. مردم به‌ویژه باشندگان بهسود که حادثه سقوط چرخبال در آن اتفاق افتاده در طول نزدیک به دو دهه‌ی گذشته همواره مواجهه‌ی احترام‌آمیز و ستایش‌برانگیز به نهادها و نیروهای امنیتی کشور داشته‌اند و این نهادها و نیروها همواره در میان مردم از محبوبیت و حمایت برخوردار بوده‌اند...

۲

حنیف اتمر برای تقویت اجماع منطقه‌ای و بین‌المللی در مورد صلح افغانستان به هند رفت

۲

اسماعیل خان:

انتخابات مجمع عمومی حزب جمعیت اسلامی کاملاً تقلبی و ساختگی بود

اطلاعات روز - هرات: محمد اسماعیل خان، عضو کمیته رهبری حزب جمعیت اسلامی می‌گوید که انتخابات مجمع عمومی این حزب که هفته‌ی...

۲

وزارت دفاع ادعای سقوط ولسوالی چرخ لوگر به دست طالبان را رد کرد

۲

کاهش ناگهانی ارزش پول ترکیه پس از برکناری رییس بانک مرکزی

۶

تحلیل

ارزهای دیجیتال؛

بررسی فرصت‌ها و تهدیدهای آن در افغانستان (۲)

می‌کنند. در این راستا هر کشوری متناسب با شرایط خود سیاست‌ها و قوانینی را اعمال کردند که به بعضی از مهمترین‌های آن‌ها اشاره شده است. سیاست‌های امریکا به‌دلیل اهمیت ارزهای دیجیتال مانند بیت‌کوین، کنگره و سنای امریکا در جلسات استماع در...

تحلیل

استراتژی برد؛ راهکار مبارزه با شورش

مبارزه با شورش‌گری یک وضعیت پیچیده، بحرانی و مغلق است که نیاز به یک پارچه‌سازی، انسجام و هماهنگی نهادهای نظامی و ملکی دارد. شورش چالشی بزرگ است که اگر از آن جلوگیری نشود به مرور زمان دامنه آن گسترش پیدا می‌کند و مشکلات آن...

۳

طرح صلح امریکا و نبود مکانیزم‌های شفاف تأمین حقوق زنان «زنان افغان، قربانی مصلحت‌جویی»

جنگ و شرایط نامساعد امنیتی چگونه بر وضعیت زنان تأثیر گذاشته که آن‌ها این چنین نگران تکرار آنند؟ برای پاسخ به این پرسش می‌توان دلایل گوناگونی آورد. از جمله این‌که زنان و کودکان بخش بزرگی از جمعیت بیجاشده‌ی داخلی و مهاجر ما در طول سال‌های جنگ و ناامنی بوده‌اند. خشونت‌های طولانی‌مدت، فرایندی فرسایشی داشته که زنان را به‌شدت متأثر و مضطرب کرده است. در حال حاضر برای تعداد زیادی از مردم افغانستان به‌خصوص زنان، جنگ بخشی از واقعیت روزمره آن‌ها محسوب می‌شود و آن‌ها مجبورند عرضه‌های مختلف زندگی‌شان را در پیوند و پذیرش با این موضوع، مدیریت و برنامه‌ریزی کنند. یک مثال روشن از آسیب‌پذیری زنان از جنگ و...

خانه موفقیت

The TOEFL HOUSE

Unlock the World with TOEFL

TOEFL Preparation

شعبه (کوه سنگی): کوه سنگی، گولای دواخانه، ایستگاه سابقه.
شعبه (برچی): برچی، ایستگاه مغازه، کوچه اول باغ خان.
شعبه (سليم گلرون): سرکه چهل متره، چهارراهی سلیم گلرون.

0747 994 244
0745 651 844
0747 918 200

toeflhouse@gmail.com TOEFL House

ادامه‌یادداشت‌روز

نیروهای امنیتی حافظان تمامیت ارضی کشور و نگهبانان امنیت، جان و مال شهروندان است. به همان میزان که هدف قراردادن نیروهای امنیتی نادرست است، استفاده ایزاری و سیاسی از نیروهای امنیتی و برخورد قومی مدیران ارشد نیز خطرناک و دارای پیامدهای زیان‌بار است. از زمان تشکیل حکومت وحدت ملی تا امروز نیروهای امنیتی افغانستان به ابزاری در دست ارگ ریاست‌جمهوری برای جدال‌های سیاسی بدل شده است. این رویکرد باعث شده که نه یک بار که بارها نیروهای امنیتی دچار خطاهای فاحش امنیتی شده‌اند. یک نمونه بسیار تکان‌دهنده‌ی آن عملیات بازداشت نظام‌الدین قیصاری است. در سرطان ۱۳۹۷ وقتی نیروهای امنیت ملی نظام‌الدین قیصاری را پس از درگیری میان دو طرف بازداشت کردند، به اجساد محافظان آقای قیصاری هتک حرمت کردند. ویدیوهایی که از جریان بی‌حکمتی نیروهای امنیت ملی به اجساد محافظان کشته‌شده‌ی آقای قیصاری منتشر شد نشان می‌داد رفتار نیروهای امنیتی حرفه‌ای و قانونی نبودند. شلیک نیروهای امنیتی بر معترضان جنبش رستاخیز تغییر، نمونه‌ی دیگر این برخورد غیرحرفه‌ای است. آخرین نمونه هم کشتار بی‌رحمانه معترضان به دست نیروهای امنیتی در ولسوالی بهسود ولایت میدان وردک است.

وضعیت پیش‌آمده در بهسود نتیجه‌ی رفتار دوگانه و تعصب‌آمیز حکومت است. اگر حکومت با یک تراژیدی انسانی برخورد سطحی و چه‌بسا توهین‌آمیز نمی‌داشت، امروز مجبور به گرفتن انتقام سخت نمی‌شد. نیروهای امنیتی تحت فرماندهی الله‌داد فدایی بر غیرنظامیان شلیک کرده و سپس معترضان ملکی را مورد توهین، تحقیر، شکنجه و حبس قرار داده و از ارتباط معترضان محبوس با خانواده‌های‌شان و انتقال مجروحین به مراکز درمانی جلوگیری کرد. اما نه‌تنها عامل اصلی این فاجعه انسانی به کیفر نرسید که حکومت در یک اقدام ناخردانه او را در جای دیگری به مسئولیت گماشت. براساس گزارش کمیسیون مستقل حقوق بشر و یافته‌های هیأت حقیقت‌یاب شورای امنیت ملی، الله‌داد فدایی، فرمانده پولیس پیشین میدان وردک که دستور شلیک بر غیرنظامیان را صادر کرده بود، متهم به جنایت جنگی و جنایت علیه بشریت شده است. کشتار غیرنظامیان، رفتار ناشایست با افراد ملکی، شکنجه، توهین و تحقیر غیرنظامیان و حتا اسیران جنگی و جلوگیری از دسترسی غیرنظامیان و مجروحین به خدمات درمانی، مصداق‌های صریح جنایت جنگی است. این گره با تمکین به قانون و اعمال برابر قانون قابل حل است. حکومت با حادثه‌ی ۲۰ دلو و کشتار گروهی غیرنظامیان که آشکارا جنایت جنگی است برخورد عادلانه کند. اصرار حکومت بر لشکرکشی نظامی خطرناک است. با روحیه‌ای که حکومت تصمیم به انتقام گرفته، شکی نیست فاجعه‌های بزرگ‌تری انسانی محتمل است. روحیه‌ی برخی از مسئولان نیروهای امنیتی پر از کینه و نفرت است. نمونه‌ای آن واکنش سمیع سادات، فرمانده قول اردوی ۲۱۵ میوند است که گفته است نیروهای امنیتی هواداران علی‌پور را در پوسته‌ها، حوزات، شاهراه‌ها، دهات، شهرها، بهسود، کابل و شهرها، «مثل سگ‌های دیوانه» و «با افتخار» شکار کنند. اگر با همین روحیه عملیات نیروهای امنیتی در چارچوب یک لشکرکشی سنگین به بهسود مدیریت شود، سر ناپیدای یک فاجعه‌ی دیگر از همین‌حالا پیداست.

اکنون خویشتن‌داری دو طرف برای رسیدگی به یک معضل برای هر دو جانب هزینه‌ی کمتری دارد. علی‌پور مشهور به فرمانده شمشیر در میان مردم محبوبیت زیادی دارد. او مردم را در روزهای دشوار حمایت کرده و از حمله‌ی کوچی و طالب محافظت کرده‌اند. با رفتن نیروهای امنیتی در بهسود شکی نیست که مردم در حمایت از این فرمانده محلی ایستاد خواهند شد. در این صورت نیروهای امنیتی دو راه بیشتر ندارد یا مثل حادثه ۲۰ دلو بر سینه‌ی مردم ملکی شلیک می‌کنند یا سرفراکنده بدون دستگیری این فرمانده محلی برخوانند گشت که در هر دو صورت باخت این بازی هم برای مردم و هم برای نیروهای امنیتی و حکومت قطعی است. بنابراین اگر بنای حکومت بر حفظ آرامش، جلوگیری از نفرت و بحران است، مسأله‌ی بهسود به‌راحتی به واسطه‌ی اعمال برابر قانون و تمکین به قانون قابل حل است.

اطلاعات روز: محمدحنیف اتمر، وزیر خارجه‌ی افغانستان در رأس یک هیأت بلندرتبه‌ی دولتی صبح دیروز (دوشنبه، ۲ حمل) عازم دهلی نو، پایتخت هند شده است. در خبرنگاره‌ی وزارت خارجه، هدف از سفر آقای اتمر به هند، گسترش روابط دوجانبه و تقویت اجماع منطقه‌ای و بین‌المللی در مورد روند صلح افغانستان اعلام شده است. به نقل از خبرنگاره، وزیر خارجه‌ی کشور در جریان این سفر سه روزه با اس جی شنکر، وزیر خارجه و شماری از مقام‌های بلندرتبه‌ی دولتی هند از جمله اجیت دوال، مشاور امنیت ملی آن کشور دیدار و گفت‌وگو کند. وزارت خارجه افزوده است که آقای اتمر در جریان این سفر با سفیران پیشین هند در کابل، دانشجویان، تاجران، نمایندگان اهل هندو افغانستان و شماری از مهاجران افغان مقیم هند نیز دیدار و گفت‌وگو خواهد کرد.

اطلاعات روز: انورالحق احدی، وزیر زراعت، آبیاری و مالداری می‌گوید که افغانستان در سه تا چهار سال آینده در بخش‌های تولید گندم، برنج، لبنیات و گوشت مرغ به خودکفایی خواهد رسید. آقای احدی این اظهارات را دیروز (دوشنبه، ۲ حمل) هنگام افتتاح جشن دهان و بیست‌وپنجمین نمایشگاه زراعتی با شعار «تولید معیاری، زراعت تجارتی» در فارم تحقیقاتی بادام‌باغ کابل مطرح کرده است. احدی گفته است: «ان‌شالله در سه - چهار سال آینده، ما در قسمت تولید گندم، برنج، لبنیات و مرغ‌داری خود را به خودکفایی خواهیم رساند. باغداری را خوب توسعه خواهیم داد، زراعت افغانستان را به شکل تجارتی عیار خواهیم ساخت، معقولیت

اقتصادی کشت را بیش‌تر خواهیم کرد، صادرات محصولات زراعتی را به قدر قابل ملاحظه زیاد خواهیم ساخت، صنعت زراعتی را خوب رشد خواهیم داد و زنجیره ارزشی را در بسیاری از موارد در داخل کشور تکمیل خواهیم کرد.» وزیر زراعت، آبیاری و مالداری افزوده است که سال ۱۴۰۰ خورشیدی به دلیل کاهش بارندگی‌ها، سالی با احتمال خشک‌سالی پیش‌بینی شده است، اما این وزارت برای مقابله با پیامدهای منفی احتمالی خشک‌سالی، پیشنهادهای مشخصی را در بخش تأمین غله‌جات و علوفه حیوانات به حکومت ارائه می‌کند.

آقای احدی در بخشی از صحبت‌هایش علاوه کرده است که در جریان سال گذشته‌ی

حنیف اتمر برای تقویت اجماع منطقه‌ای و بین‌المللی در مورد صلح افغانستان به هند رفت

آقای اتمر دو روز پیش در دیدار با رویندرا تندن، سفیر هند در کابل گفته بود که سفرش به دهلی نو برای تقویت هرچه بیشتر روابط و بلند بردن سطح همکاری‌ها میان دو کشور اهمیت دارد.

محمدحنیف اتمر درحالی به هند سفر کرده است که قرار است در اواخر ماه جاری دبیرکل سازمان ملل متحد نشست وزیران کشورهای تأثیرگذار در روند صلح افغانستان را میزبانی کند.

همچنان قرار است در ماه آینده‌ی میلادی (اپریل) یک نشست دیگر در پیوند به صلح افغانستان در شهر استانبول ترکیه برگزار شود. هنوز به‌گونه‌ی رسمی مشخص نشده است که هند یکی از اشتراک‌کنندگان این نشست خواهد بود یا خیر.

جشن دهقان؛

«افغانستان طی چهار سال آینده در تولید گندم و برنج خودکفا می‌شود»

محصولات زراعتی، حیوانی، تکنولوژی‌های زراعتی و صنایع دستی زنان در ۲۸۶ غرفه برای چهار روز به نمایش گذاشته است. آقای حبیبی همچنان گفته است که از مجموع ۲۸۶ شرکت زراعتی و مالداری که در این نمایشگاه شرکت کرده، ۲۰۷ شرکت آن در بخش میوه‌های خشک، میوه‌های تازه، زعفران، نباتات طبی و صنعتی، تخم‌های اصلاح‌شده، لبنیات، ماشین‌آلات زراعتی و تحقیقاتی بوده و ۷۹ شرکت دیگر در بخش‌های صنایع دستی زنان می‌باشند. به‌گفته‌ی او، یک بخش دیگر این نمایشگاه به نمایش نسل‌های اصلاح‌شده حیوانات، معرفی تکنولوژی‌های زراعتی و انکشاف‌های جدید در بخش زراعت و مالداری اختصاص داده شده است.

خورشیدی بیش از ۱۲ هزار ساختمان برای نگهداری کچالو، پیاز و میوه‌جات تازه در سراسر کشور ساخته شده است و بیش از دوهزار ساختمان جدید در جریان سال جاری ساخته خواهد شد. او تأکید کرده است که در ۱۵ ولایت کشور لابراتوارهای تشخیص امراض حیوانی تجهیز و ساخته می‌شود. نثاراحمد غوریانی، وزیر صنعت و تجارت کشور نیز گفته است که افغانستان سال گذشته نزدیک به ۸۹۰ میلیون دالر صادرات داشته که بخش عمده‌ی این صادرات، محصولات زراعتی بوده است.

از سوی دیگر، حبیب‌الله حبیبی، رییس بخش انکشاف سکتور خصوصی در وزارت زراعت درباره‌ی بیست‌وپنجمین نمایشگاه زراعتی بادام‌باغ گفته است که در این نمایشگاه

وزارت خارجه جان‌باختن چهار شهروند افغان بر اثر سرما و توفان در مرز ایران و ترکیه را تأیید کرد

در اعلامیه‌ی این وزارت تأکید شده است که قضیه را به کمک شاهدان عینی، مقام‌های ایرانی و ترکی و همچنان تلاش‌های دامدار سفارت‌های افغانستان در این دو کشور با جدیت پی‌گیری می‌کند.

وزارت خارجه گفته است که تا کنون دو گروه جستجو به محل رویداد که ۸۰۰ کیلومتر از تهران و حدود ۱۲۰۰ کیلومتر از انقره فاصله دارد، به‌خاطر رسیدگی همه‌جانبه‌ی این رویداد فرستاده است.

در بخشی از اعلامیه‌ی این وزارت ضمن ابراز تأسف از جان‌باختن شهروندان افغان در مرز ترکیه و ایران، از شهروندان کشور خواسته شده است که از سفرهای غیرقانونی که خطر مرگ را به همراه دارد، خودداری کرده و فریب قاچاق‌بران انسان را نخورند.

اسماعیل‌خان:

انتخابات مجمع عمومی حزب جمعیت اسلامی کاملاً تقلبی و ساختگی بود

او افزود که ولایت‌های حوزه‌ی جنوب‌غرب با حدود ۱۰ میلیون نفوس در معادلات سیاسی نقشی ندارند و نباید سهم باشندگان این ولایت‌ها در مذاکرات صلح نادیده گرفته شود. اسماعیل‌خان همچنان گفت که در صحبت با زلمی خلیلزاد، نماینده‌ی ویژه امریکا در امور صلح افغانستان خواستار نادیده نگرفتن حقوق سیاسی باشندگان ولایت‌های غربی شده است: «احتمالا تا ده روز آینده آقای خلیل‌زاد به هرات سفر کند و با بزرگان ولایت‌های حوزه جنوب غرب دیدار کند.» این فرمانده پیشین جهادی از روند مذاکرات صلح ابراز نگرانی می‌کند: «من معتقد نیستم که این صلح به شکل واقعی ثبات در کشور به‌وجود بیاورد که عدالت اجتماعی طوری تأمین شود که هر کس خود را در فضای امنیت و ثبات ببیند.»

این اظهارات در حالی مطرح می‌شود که قرار است در آینده‌ی نزدیک نشستی در پیوند به صلح افغانستان در استانبول ترکیه برگزار شود. باشندگان ولایت‌های غربی افغانستان خواستار اعزام نماینده در این نشست شده‌اند.

انشعاب در حزب جمعیت، اعضای کلیدی این حزب با دیدگاه واحد در نشست صلح ترکیه شرکت می‌کردند.

حزب جمعیت اسلامی بیش از نیم قرن سابقه دارد و یکی از احزاب تأثیرگذار در این مدت در افغانستان بوده است. در حال حاضر در پی انشعابی که در این حزب به وجود آمده است، عطامحمد نور و صلاح‌الدین ربانی ادعای رهبری این حزب را دارند.

عطامحمد نور در ۲۸ حوت سال گذشته اعلام کرد که در نتیجه‌ی انتخابات مجمع عمومی حزب جمعیت اسلامی، او به‌عنوان رییس شورای رهبری این حزب انتخاب شده است. صلاح‌الدین ربانی در مخالفت با این مجمع عمومی، آن‌را «کودتای سفید» عنوان کرد.

از سوی هم، محمد اسماعیل‌خان گفت که در نشست مسکو به هیأت‌اعزای حکومت و جناح‌های سیاسی بی‌حرمتی شده و او خوشحال است که کسی به نمایندگی از ولایت‌های غربی به این نشست دعوت نشده بود.

اسلامی می‌گوید که انتخابات مجمع عمومی این حزب فاقد معیارهای اساسی یک مجمع عمومی حزبی بود و حتا برخی از اعضای شرکت‌کننده عضویت این حزب را نیز نداشتند.

او گفت: «اعضای کنگره/مجمع عمومی را براساس درخواست‌های شخصی و رفاقت‌های شخصی دعوت کرده بودند. تعداد افراد شامل کنگره/مجمع عمومی، با تعداد نفوس هر ولایت متناسب نبوده است.»

اسماعیل‌خان علاوه کرده که انتخابات مجمع عمومی این حزب به دور از واقعیت‌های تعیین مجمع عمومی حزبی بوده است: «مجلسی که روز پنج شنبه، ۲۸ حوت تحت نام کنگره/مجمع عمومی جمعیت اسلامی در کابل برگزار گردید، فاقد معیارهای یک کنگره/مجمع عمومی حزبی بود و بدون هماهنگی‌های لازم و مشورت با بزرگان جمعیت به‌ویژه حوزه جنوب‌غرب تدویر یافته بود.»

این فرمانده پیشین جهادی تأکید کرد که باید به جای برگزاری مجمع عمومی و ایجاد

وزارت دفاع ادعای سقوط ولسوالی چرخ لوگر به‌دست طالبان را رد کرد

این ولسوالی دسترسی خواهند داشت.

ذبیح‌الله مجاهد، از سخن‌گویان گروه طالبان ادعا کرده است که نیروهای امنیتی ولسوالی چرخ لوگر را ترک کرده و مرکز و اطراف این ولسوالی به‌دست جنگ‌جویان این گروه افتاده است.

او همچنان ادعا کرده است که نیروهای امنیتی هنگام ترک ولسوالی چرخ لوگر، با توپ‌های دیسی در بازار سنگک بر غیرنظامیان شلیک کرده‌اند.

ولایت لوگر در جنوب کابل از ولایت‌های ناامن است که جنگ‌جویان طالبان در بخش‌هایی از این ولایت از جمله ولسوالی چرخ حضور و فعالیت دارند.

حسین‌علی کریمی

جنگ و شرایط نامساعد امنیتی چگونه بر وضعیت زنان تأثیر گذاشته که آن‌ها این چنین نگران تکرار آنند؟ برای پاسخ به این پرسش می‌توان دلایل گوناگونی آورد. از جمله این که زنان و کودکان بخش بزرگی از جمعیت بیجاشده‌ی داخلی و مهاجر ما در طول سال‌های جنگ و ناامنی بوده‌اند. خشونت‌های طولانی‌مدت، فرایندی فرسایشی داشته که زنان را به شدت متأثر و مضطرب کرده است. در حال حاضر برای تعداد زیادی از مردم افغانستان به‌خصوص زنان، جنگ بخشی از واقعیت روزمره آن‌ها محسوب می‌شود و آن‌ها مجبورند عرصه‌های مختلف زندگی‌شان را در پیوند و پذیرش با این موضوع، مدیریت و برنامه‌ریزی کنند.

یک مثال روشن از آسیب‌پذیری زنان از جنگ و پیامدهای آن در نحوه‌ی دسترسی آنان به آموزش است. سیستم آموزشی افغانستان بیش از سه دهه درگیری مداوم، ویران شده است. برای بسیاری از کودکان، با وجود پیشرفت‌های اخیر در افزایش ثبت‌نام، تکمیل مکتب ابتدایی، یک رویای دور باقی مانده است؛ به‌ویژه در مناطق روستایی و برای دختران. در فقیرترین و دوردست‌ترین مناطق کشور، سطح ثبت‌نام بسیار متفاوت است و دختران هنوز از دسترسی برابر برای آموزش، برخوردار نیستند. برآورد می‌شود که ۳.۷ میلیون کودک در افغانستان به آموزش دسترسی ندارند که در این میان ۶۰ درصد آن‌ها را دختران تشکیل می‌دهد. این یک مثال روشن برای این که بدانیم زنان چگونه از وضعیت جنگ و ناامنی متأثر می‌شوند. نرخ پایین دسترسی آنان به آموزش و همچنین تبعیض‌های جنسیتی موجب در جامعه سنتی افغانستان موجب رنج مضاعف آنان در جامعه شده است.

به‌وجود آمدن فرهنگی ذیل عنوان فرهنگ صلح، نیازمند شناخت عمیق جامعه از عوامل جنگ و خشونت است. سیاست‌مداران ما در حالی برای صلح گفت‌وگو می‌کنند که چنین فرهنگی در جامعه به‌وجود نیامده است. به‌عنوان مثال در مکاتب و دانشگاه‌های ما به‌جای فرهنگ صلح، فرهنگ خشونت و دیگرستیزی آموزش داده می‌شود. بر همین اساس به‌نظر می‌رسد صلحی که سیاست‌مداران برای ما به ارمغان خواهد آورد، واقعی و پایدار نیست.

جایگاه سمبلیک زنان در طرح صلح دولت انتقالی؟!

در ذیل بخش اول پیش‌نویس طرح صلح دولت انتقالی (اصول رهنمودی برای آینده افغانستان) آمده است که قانون اساسی آینده افغانستان حمایت از حقوق زنان و حقوق اطفال را در امور

طرح صلح امریکا و نبود مکانیزم‌های شفاف تأمین حقوق زنان

«زنان افغان، قربانی مصلحت‌جویی»

قانون اساسی افغانستان زن و مرد را دارای حقوق و وجایب مساوی می‌داند و بر سهیم و مشارکت زنان در تمام عرصه‌ها تأکید می‌کند، اما مواد این قانون به‌دلیل باورهای غلط فرهنگی، ساختار مردسالارانه‌ی جامعه و نبود اراده سیاسی در طول دو دهه گذشته به درستی تطبیق نشد.

سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، تعلیمی و فرهنگی تضمین خواهد کرد. همچنین در ذیل بخش دوم (حکومت انتقالی صلح و نقش راه سیاسی) گفته شده که تمام تعیینات در حکومت صلح به‌طور عادلانه بین طرفین این توافقنامه با توجه خاص به شمولیت معنادار زنان و اعضای همه اقوام در همه نهادهای حکومت انجام می‌گردد. در ساختارهای حکومت محلی نیز به شمولیت زنان تأکید شده است.

به‌صورت خلاصه سهم زنان در طرح پیشنهادی دولت انتقالی صلح «حمایت از حقوق زنان»، «توجه خاص به شمولیت معنادار زنان در تعیینات حکومت صلح» و «شمولیت زنان در ساختارهای حکومت محلی» است. واضح است که طرح مذکور حضور زنان را در ساختار دولت آینده نادیده نگرفته است. حداقل می‌توان گفت روی کاغذ زنان حذف نشده‌اند.

با وجود اهمیت جایگاه زنان در نقش‌های کلاسیک آن‌ها و همچنین گشایش اندک فضاهای فعلی برای عاملیت آنان، متأسفانه بعد از دو دهه دموکراسی، آن‌ها هنوز هم قادر نیستند تا بر سیاست‌گذاری‌های عمومی، تأثیرگذار باشند. البته که چالش در بسیاری از کشورها قابل مشاهده است و تنها منحصر به افغانستان نمی‌شود. اما واقعیت این است که ساختار جامعه افغانستان به‌شدت مردسالار و زن‌ستیز است. به‌رغم تعهد جامعه جهانی و تلاش خستگی‌ناپذیر زنان افغان برای حضور در جامعه پس‌اصلاح، بیم آن می‌رود که آن‌ها دوباره از پروسه صلح کنار زده شوند.

حضور تنها یک زن در ترکیب هیأت افغانستان برای اشتراک در کنفرانس صلح مسکو، یکبار دیگر این پرسش را مطرح ساخت که جایگاه زنان در ساختارهای تصمیم‌گیری، مشخصاً ساختار جامعه پس‌اصلاح، چقدر سمبلیک است؟ امروزه زنان در عرصه‌های مختلف جامعه

دوشادوش مردان در توسعه جامعه‌شان نقش دارند. اهمیت نقش آنان بر کسی پوشیده نیست. این که چرا جامعه افغانستان هنوز به چنین برداشتی نرسیده است به عقب‌ماندگی فرهنگی و تربیتی ما وابسته است.

بسیاری از زنان افغان تصاویر وحشتناکی از زندگی در دوره حاکمیت طالبان در ذهن خود دارند. زخم‌های ناشی از ترومای حاصل از زندگی در دوره سیاه طالبان، هنوز روح و جسم بسیاری از زنان افغان را می‌آزارد. از سوی دیگر، نگاه گروه بنیادگرای طالبان به مطالبات، نقش و خواسته‌های زنان در جامعه، بنا به اظهارات خود آن‌ها، معطوف به شریعت و دین اسلام است. آن‌هم شریعتی واپس‌گرا و گذشته‌نگر که بعید به‌نظر می‌رسد تغییرات اجتماعی، فرهنگی و سیاسی جامعه را در برهه آزادی‌های زنان بپذیرد. شریعت و اسلامی که طالب از آن سخن می‌گوید، نگاه فرودستانه نسبت به زنان دارد. زنان به‌خوبی می‌دانند که شریعت و اسلام طالب با محدودیت، تبعیض و خانه‌نشینی برای‌شان همراه است.

فرم و ساختار طرح صلح دولت انتقالی به شکلی تعریف شده که حضور زنان در آن معنادار جلوه کند. کسی نمی‌تواند ادعا کند که عاملیت زنان در آن نادیده گرفته شده است. اما آیا در واقعیت این طرح عملی خواهد شد؟ تجربه تاریخی عملگرایانه طالبان در برخورد با زنان به ما چه می‌گوید؟ در باور و اندیشه این طالب با طالب سال ۱۹۹۶ چه تغییر بنیادی به‌وجود آمده که زنان افغان به آن دل خوش کنند؟ به

لطف تجربه دموکراسی نیم‌پند دو دهه گذشته، افغانستان یکی از بدترین کشورهای جهان برای زیست زنان بود. حالا تصورش را کنید در سایه‌ی یک نظام ایدئولوژیک و واپس‌گرا چه اتفاقی برای زنان رخ خواهد داد؟! حتا تصور آن هم زجرآور و دشوار است. بنابراین صرفاً بیان این که دولت انتقالی صلح «حمایت از حقوق زنان» را تضمین خواهد کرد، کفایت نمی‌کند و زنان افغان نباید اجازه دهند، تاریخ تکرار شود.

مشارکت و سهم حداکثری زنان در تحولات اجتماعی، اقتصادی و روند نهادینه‌سازی دموکراسی‌ها در سطوح ملی و بین‌المللی یک اصل اساسی و یک نیاز اخلاقی است که بر بنیان عدالت و حقوق بشر استوار بوده و در بسیاری از کشورهای جهان تبدیل به امری اجتناب‌ناپذیر شده است. در بسیاری از جوامع، نگاه توتالیتر و خشونت‌آمیز پدرسالاری، کار کردها و ماندگاری گذشته‌اش را از دست داده است. واضح است که توازن نوین اجتماعی و سیاسی بر پایه عدالت جنسیتی، موجب افزایش کیفیت زندگی و رشد صلح در جامعه می‌شود.

پندار قربانی بودن زنان

موانع فراوانی برای تثویق شدن حضور زنان در جریان تصمیم‌گیری، مشارکت و سیاست‌گذاری جوامع وجود دارد. گردا لرنر در رساله خود تحت عنوان «پدرسالاری؛ خاستگاهها و فرضیه‌های نو» بر این عقیده است که زنان از مشارکت در تاریخ باز مانده‌اند. اما با این که زنان قربانی این محرومیت و سایر جوانب فرماتبری دیرپای‌شان

Qatar Ministry of Foreign Affairs

از مردان بوده‌اند، خطای بزرگی است که آنان را صرفاً به چشم قربانی بنگریم.

لرنر می‌گوید «برای درک وضعیت تاریخی زنان باید این را مفروض دانست که زنان عنصری ضروری و مرکزی در ساختن جامعه‌اند. ولی از شناخت تاریخ‌شان و از تفسیر تاریخ، خواه تاریخ خودشان، خواه تاریخ مردان، بازمانده‌اند. آن‌ها به‌صورت سیستماتیک از خلق نظام‌های نمادین، فلسفه‌ها، علوم و قوانین محروم بوده‌اند». لرنر تنش میان تجربه‌ی تاریخی بالفعل زنان و محرومیت‌شان از تفسیر این تجربه را «دیالکتیک تاریخ زنان» می‌نامد. دیالکتیکی که زنان را در پویای تاریخی به جلو هدایت می‌کنند.

قانون اساسی افغانستان زن و مرد را دارای حقوق و وجایب مساوی می‌داند و بر سهیم و مشارکت زنان در تمام عرصه‌ها تأکید می‌کند، اما مواد این قانون به‌دلیل باورهای غلط فرهنگی، ساختار مردسالارانه‌ی جامعه و نبود اراده سیاسی در طول دو دهه گذشته به درستی تطبیق نشد. لذا آنچه مهم‌تر از ادعا و وجود قوانین است، مکانیزم‌های عملی و باورهای فرهنگی و اجتماعی جامعه است که می‌تواند ضامن پایداری و تحقق یک موضوع گردد. بنابراین زمان شاعران و مصلحت‌جویی درباره زنان گذشته است. زنان افغان نباید این بار نیز قربانی مصلحت‌جویی‌های بازیگران سنتی قدرت و منازعه در افغانستان شوند. باید مکانیزم‌های تأمین حقوق آنان شفاف و روشن باشد. حذف آنان از تصمیم‌گیری درباره ایجاد جامعه پس‌اصلاح، مصداق عینی خشونت و تبعیض است.

کابل‌نان

شکار خشونت‌آمیز مسافر در سرای شمالی

از اولین باری که پانزده سال پیش در سرای شمالی سوار موتر ۳۰۳ به مقصد مزار شدم، تا آخرین باری که همین چند ماه پیش با اتوبوس ۵۸۰ از مزار به کابل آمدم، متوجه هیچ بهبودی بر وضعیت مسافربری در کشور نشده‌ام. گویی بی‌نظمی و آشفتگی مشخصه‌ی زندگی اجتماعی ما در تمام حوزه‌ها و عرصه‌هاست، شاید به آن عادت کرده‌ایم و از آن لذت می‌بریم.

و احساس عمیق خشم و بی‌زاری نبوده است. در صورت انتخاب اول، یکی چمدان‌تان را در انبارخانه‌ی موتر می‌اندازند و خودتان را بر یکی از چوکی‌های موتر می‌نشانند. کم‌از کم یک تا پنج ساعت در آن چوکی می‌مانید ولی موتر از جای خود تکان نمی‌خورد. برای همین کمتر کسی پیدا می‌شود که چند روز قبل از سفرش، از غرفه‌های شرکت‌های مسافربری در سطح شهر، تکت خریداری کند. چون در تکت نوشته است که چوکی اول مال توست و موتر ساعت چهار صبح حرکت می‌کنند، اما وقتی راس ساعت چهار صبح خود را به اتوبوس می‌رسانی، چوکی دیگری برایت می‌دهند و نیز ساعت هشت و نه صبح موتر حرکت می‌کند. اصلاً خبری از نوبت نیست. وقت‌شناسی برای کسی معنا ندارد. شش هفت موتر کنار هم ایستاد می‌شوند و مسافر شکار می‌کنند.

این سناریویی شرایط معمول در ایستگاه‌های اول است. در شرایط خاص که هوا برفی و بارانی است یا در ایام عید، سال نو و مواقع اضطراری گاهی هیچ موتری در ایستگاه‌ها موجود نیست. یگان موتری که از راه می‌رسد، دو برابر نرخ معمول کرایه می‌گیرد. این وضع در تمامی ایستگاه‌های شهر کابل حاکم است. من سال‌هاست که در سفرهای از این شهر به آن شهر

افغانستان نیز در وضعیت نامناسبی قرار دارد. از خرابی و ناامنی مسیر راه‌ها که بگذریم، برخورد نامناسب و شیوه‌ی نادرست خدمات‌رسانی شرکت‌های مسافربری، موضوع ناخوشایندی است که همان اندک لذت سفر در افغانستان را به رنج مضاعف تبدیل می‌کند. از سایر نارسایی‌ها که در یک سفر ممکن است بر مسافر عارض شود می‌گذرم، فقط به این می‌پردازم که مسافر چگونه در ایستگاه‌های شهر کابل سوار موتر می‌شود. برای مثال اگر شما بخواهید از کابل به مزار شریف سفر کنید، همین که به ایستگاه موترهای مزار در سرای شمالی می‌رسید، به یک باره ده تا پانزده نفر هجوم آورده شما را تنگ محاصره می‌کنند. درحالی که یک‌ریز و رکیک حرف می‌زنند، یکی از گوشه‌ی استین‌تان کش می‌کند، دیگری از یخن‌تان. سومی دسته‌ی چمدان‌تان را از کفتان می‌قاپد و چهارمی گردن‌تان را قفل می‌کند. در وضعیتی قرار می‌گیرید که دو انتخاب بیشتر ندارید؛ یا تسلیم یکی از آن‌ها می‌شوید و او شما را مثل یک اسیر به سمت موتر خودش می‌کشاند و یا انگشتان‌تان را مشت می‌کنند و در ذهن‌تان دنبال کلماتی می‌گردید که به برخی از نقاط حساس بدن زنان خانواده‌شان اشاره می‌کند. من بارها دیده‌ام کسانی را که دست به انتخاب دوم زده‌اند و نتیجه چیزی جز بینی‌های خونین

سهراب سروش

سفر دیگر مثل گذشته‌ها محدود به تاجران و سیاست‌مداران نیست، بلکه همگان در هر کجای جامعه که زندگی می‌کنند، گاهی باید سفر کنند. سفر کردن در دنیای امروز، به‌خصوص سفرهای درون‌کشوری یکی از الزامات زندگی به‌حساب می‌رود. به همین خاطر ترانسپورت و ترانزیت انسان‌ها یکی از مهم‌ترین مسائلی است که مورد توجه مسئولان و برنامه‌ریزان دولت‌ها قرار دارد.

امروزه وقتی شهروندان کشورهای توسعه‌یافته قصد سفر می‌کنند، انتخاب‌های زیادی پیش رو دارند که به آن‌ها کمک می‌کنند تا از مناسب‌ترین سیستم حمل‌ونقل استفاده کنند که از لحاظ اقتصادی به‌صرفه، از لحاظ زمانی در برگیرنده‌ی وقت کم و از لحاظ آسایش دارای تجهیزات و امکانات مدرن برای راحتی هرچه بیشتر مسافران و ایمنی هر چه بیشتر مواد و کالاهای انتقالی باشد.

در افغانستان اما هنوز سفر با رنج و خطر همراه است. به همین دلیل است که وقتی یکی از اعضای خانواده به سفر می‌رود، اعضای دیگر احساس می‌کنند او به جنگ رفته است؛ تا به مقصد نرسیده بیش از صد بار برایش زنگ می‌زنند. چون هیچ راه‌آهنی که شهرهای این کشور را به همدیگر وصل کند؛ ساخته نشده، استفاده از قطار در افغانستان هنوز خواب و خیال است. سفرهای هوایی نیز با توجه به نارسایی‌های مخصوص خودش و قیمت‌های بالای «تکت»، از توان عموم مردم خارج است. تنها می‌ماند سفرهای زمینی با استفاده از موترهای خرد و کلان. این تنها گزینه‌ی سفر در

افغانستان شاهد چنین نارسایی‌ها هستیم. از اولین باری که پانزده سال پیش در سرای شمالی سوار موتر ۳۰۳ به مقصد مزار شدم، تا آخرین باری که همین چند ماه پیش با اتوبوس ۵۸۰ از مزار به کابل آمدم، متوجه هیچ بهبودی بر وضعیت مسافربری در کشور نشده‌ام. گویی بی‌نظمی و آشفتگی مشخصه‌ی زندگی اجتماعی ما در تمام حوزه‌ها و عرصه‌هاست، شاید به آن عادت کرده‌ایم و از آن لذت می‌بریم.

فرض کنید در یک مهمانی کسی از جایش بلند می‌شود که بیرون برود و با پایش لیوان چای را سرتگون می‌کند. به‌صورت فرضی این اتفاق برای جمع معنای جز اتفاق و تصادف نخواهد داشت، اما اگر آن فرد در برگشت دوباره لیوان چای را پچه کند، دیگر آن اتفاق معنادار می‌شود. شاید همه خیال کنند فرد مذکور حواسش پرت است یا از نعمت عقل محروم است، ولی اگر آن فرد در طول مهمانی باز هم به لیوان لگد بزند، همگان به این فکر خواهند افتاد که او از عمد این کار را می‌کند. حتماً قصدی در کار است.

وقتی شرکت‌های مسافربری با گذشت پانزده سال برای نوبت حرکت، وقت‌شناسی، مشتری‌مداری، رعایت نظم و بهتر شدن وضعیت‌شان اقدامی نمی‌کنند، اقدامی که نیازی چندانی به توجه و دخالت سیاست‌مداران و ربطی آنچنانی به ادامه‌ی جنگ، دخالت خارجی‌ها و نتیجه‌ی مذاکرات صلح ندارد، این بی‌نظمی‌های مکرر و آشفتگی‌های مداوم چه معنایی جز لگد زدن به لیوان چای و ظرف غذای‌شان می‌تواند داشته باشد؟ این‌جا کابل جان است.

ارزهای دیجیتال؛

بررسی فرصت‌ها و تهدیدهای آن در افغانستان (۲)

بیت‌کوین‌ها براساس پاراگراف یکم بند ۱۱ شماره هفت قانون اعتبار صرفاً تحت مفهوم واحد پرداخت و واحد ارزش قلمداد می‌شوند و به این عنوان با ارز قابل مقایسه‌اند، اما غیر ارز هستند؛ زیرا از لحاظ قانونی وسیله پرداخت محسوب نمی‌شوند؛ مثل سایر پول‌های خصوصی یا مکمل ارزها که به علت خصوصی بودن توافق‌های پرداخت می‌توانند در حلقه‌های معاملاتی چندجانبه مورد استفاده قرار بگیرند، پدیده‌هایی مثل بیت‌کوین پدیده‌هایی با نقش و کارکرد وسیله پرداخت در معاملات چرخه‌ای هستند.

روسیه

حتا با وجود پیروزی قانون Ural در روسیه مبنی بر لغو ممنوعیت وب‌سایت‌های مرتبط به بیت‌کوین و دیگر ارزهای دیجیتال، بیت‌کوین عملاً ممنوع است، حتا اگر به طور قانونی ممنوع نباشد، با وجود بهبود شرایط روبل روسیه، همچنان ارزش آن بیش از ۳۰٪ نسبت به ژانویه ۲۰۱۴ کاهش پیدا کرده است؛ به همین دلیل بانک‌ها و دولت به کسانی که ارزیابی غیر از پول روسی، چه دیجیتال و چه غیر دیجیتال، مبادله می‌کنند، نگاه مثبتی ندارند.

الویر نبولینا رییس بانک مرکزی روسیه گفته است که ارزهای دیجیتالی باید به‌عنوان دارایی‌های دیجیتالی تنظیم شوند. او می‌گوید: «ما تصور نمی‌کنیم بیت‌کوین را بتوان به‌عنوان یک پول مجازی در نظر گرفت».

اما اخیراً معاون وزیر دارایی این کشور الکسای مویسیف، اظهار داشت مقامات امیدوارند در سال جدید بیت‌کوین و دیگر اوراق قرضه به‌عنوان ابزارهای مالی قانونی در تلاش برای مقابله با پول‌شویی به رسمیت شناخته شوند. وزیر اقتصاد روسیه تأکید دارد که ایجاد بیت‌کوین و دیگر ارزهای دیجیتال باید در مسیر قانونی هدایت شود چرا که کشف و ایجاد این نوع ارزها مانند شبکه‌های هرمی عمل می‌کنند که فعالیت‌های این شبکه‌های هرمی به هر روی در روسیه ممنوع هستند.

جرمنی (بافین) در گزارشی به اعلام موضع در مورد بیت‌کوین پرداخت. در این اعلام موضع با استناد به قانون نظارت بر خدمات پرداخت جرمنی بیت‌کوین با استناد به ویژگی‌هایش به مثابه پول الکترونیکی مورد بررسی قرار گرفت. از این نظر بافین به همین نتیجه‌ای رسید که بانک مرکزی اتحادیه اروپا در سال ۲۰۱۲ به آن رسیده بود: بیت‌کوین یک پول الکترونیکی نیست. سپس بافین بیت‌کوین‌ها را واحد ارزش تعریف کرد. عبارت واحد محاسبه یک عبارت فنی است که در قوانین مالی دارای جایگاه است، اما واحد ارزش هیچ‌گونه معنای حقوقی ندارد.

گرچه تعریف اولیه بیت‌کوین از سوی بافین، جرمنی را جزو اولین کشورهایی قرار می‌داد که به مقررات‌گذاری بیت‌کوین پرداخته بود، اما یکی از نمایندگان قوه مقننه جرمنی، مقررات‌گذاری اولیه را کافی ندانست و با استفاده از قوه مجریه این کشور خواستار تعیین تکلیف بیت‌کوین از سوی وزارت دارایی جرمنی شد. نماینده پارلمان جرمنی در این مورد برای وزارت دارایی دو سوال مطرح کرد؛ سوال اول در مورد مالیات‌پذیری و چگونگی محاسبه میزان مالیاتی که بر بیت‌کوین تعلق می‌گیرد و سوال دوم در مورد تعریف بیت‌کوین و مالیات‌پذیری مبادلات آن بود. معاونت پارلمانی وزارت دارایی جرمنی در پاسخ به سوال اول، معاملات بیت‌کوین را مالیات‌پذیر دانست و نحوه محاسبه مالیات بیت‌کوین‌ها را سالیانه اعلام کرد، اما تصمیم‌گیری در مورد برخی جزئیات را به اجلاس آینده رؤسای ادارای دارایی ایالات فدرال جرمنی موکول کرد. معاونت پارلمانی وزارت دارایی جرمنی، در پاسخ به سوال دوم اعلام کرد: «بیت‌کوین‌ها نه پول الکترونیکی هستند و نه واحد پرداخت قانونی و در نتیجه به‌عنوان ارز یا انواع ارز رده‌بندی نمی‌شوند».

آمارها نشان می‌دهد چین در حال حاضر جهان را در معاملات دیجیتال رهبری می‌کند و ۴۴ درصد از کل ارزش معاملات پرداخت‌های دیجیتال دنیا را به خود اختصاص داده است. این اولین ارز دیجیتال مستقل در جهان است و بنابراین چین کنترل کاملی بر گردش ارز خواهد داشت.

خواهد کرد، در سرمایه‌گذاری، تسویه و پرداخت اقساط استفاده کرد. همچنین نتایج نظرسنجی‌های صورت گرفته در استرالیا نشان می‌دهد، ارزهای دیجیتال از محبوبیت فراوانی میان مردم این کشور برخوردار است.

نیوزیلند

استفاده از ارزهای دیجیتال در نیوزیلند نیز طرفداران خاص خود را دارد، به نحوی که دولتمردان این کشور را بر آن داشته است تا یک شرکت خدمات مالی راه‌اندازی کنند که سرویس پرداخت آن ارز دیجیتال باشد. ارز دیجیتال در نیوزیلند، «پاور دالر» نامگذاری شده است که بر پایه «تتر» فعالیت می‌کند که یک ارز دیجیتال پایدار (استیبل کونن) به شمار می‌آید. گفتنی است یکی از مهمترین ویژگی این نوع ارزها این است که از نوسانات بازار ارزهای دیجیتال محفوظ می‌باشد و در اصل به عنوان ابزاری برای کنترل عدم پایداری قیمت در معاملات ارزهای دیجیتال مورد استفاده قرار می‌گیرد. میزان محبوبیت ارز دیجیتال در نیوزیلند به حدی است که مقامات این کشور سال گذشته به شرکت‌ها اجازه دادند تا دستمزد کارمندان را به صورت ارز دیجیتالی بپردازند. این فرمان که توسط اداره امور مالیاتی نیوزیلند به امضا رسیده است، این امکان را فراهم می‌آورد که در صورت تمایل کارمندان به دریافت حقوق به صورت ارز دیجیتال، کارفرمایان باید آن را رعایت کنند.

سیاست‌های جرمنی

جرمنی از جمله کشورهایی است که موضع‌گیری و سیاست‌گذاری‌هایش در مورد بیت‌کوین تأثیر جدی بر سیاست‌های اتحادیه اروپا و دیگر کشورهای اروپایی گذاشته است. در دسامبر ۲۰۱۱ مرجع مقررات‌گذاری

مبادله آن با دالر آمریکا برای کاربران آزاد است، اما بر تولیدکنندگان، مبادله‌کنندگان و کسب‌وکارهای مرتبط با بیت‌کوین قوانین بسیار دقیقی اعمال می‌شود.

سیاست‌های چین

مطالعه سیاست‌گذاری چین در مورد پدیده ارزهای دیجیتال نشان می‌دهد این کشور از سال ۲۰۰۷ با انتشار هشدار پیرامون استفاده غیرقانونی از ارزهای مجازی و از سال ۲۰۰۹ با مقررات‌گذاری و محدودسازی استفاده از ارزهای مجازی در فضاهای مجازی پیش از دیگر کشورهای جهان به مقررات‌گذاری ارزهای مجازی اقدام کرده بود. البته این پیشتازی چینی‌ها به قیمت ناپختگی مقررات این کشور در مواجهه با ظهور ابزارهای مالی جدید که بیت‌کوین هم یکی از آن‌ها است، تمام شد.

به‌طور کلی یک شایعه اشتباه رایج بین مردم وجود دارد که بیت‌کوین و ارزهای دیجیتال کاملاً در چین ممنوع و غیرقانونی است؛ اما چین بزرگ‌ترین مرکز تجارت بیت‌کوین است. ممنوعیت بیت‌کوین فقط در بانک‌ها و موسسات دولتی چین اعمال شده است. ۷۰ درصد از سهام بانک مرکزی چین متعلق به دولت است. موسسه‌های مالی و کارمندان دولتی از استفاده بیت‌کوین منع شده‌اند. تجارت یا استخراج بیت‌کوین برای شهروندان عادی هیچ مشکلی ندارد.

آمارها نشان می‌دهد چین یکی از پیشروترین کشورهای دنیا در زمینه استفاده گسترده از ارز دیجیتال است. در حال حاضر با هدف مشارکت بیشتر در تنظیم چارچوب اقتصاد جهانی، کار استفاده آزمایشی از ارز دیجیتال چین در مناطق مختلف آغاز شده است.

چین در سال جاری میلادی، ارز دیجیتال خود را به نام «رن مین بی» معرفی کرد و موجب غافلگیری جهان شد. گفتنی است چین می‌کوشد این ارز را با عنوان یوان دیجیتال در چهار شهر و در محل بازی‌های المپیک زمستانی ۲۰۲۲ مورد استفاده قرار دهد. آمارها نشان می‌دهد چین در حال حاضر جهان را در معاملات دیجیتال رهبری می‌کند و ۴۴ درصد از کل ارزش معاملات پرداخت‌های دیجیتال دنیا را به خود اختصاص داده است. این اولین ارز دیجیتال مستقل در جهان است و بنابراین چین کنترل کاملی بر گردش ارز خواهد داشت.

چنانچه چین بتواند ارز دیجیتال خود را به صورت کامل اجرایی کند، اقتصاد این کشور که دومین اقتصاد بزرگ جهان به شمار می‌آید به سوی یک جامعه بدون پول نقد پیش خواهد رفت طوری که مصرف‌کنندگان و کسب و کارها می‌توانند پرداخت‌های خود را با کیف پول‌های الکترونیکی به جای پول سنتی انجام دهند.

استرالیا

آمارها نشان می‌دهد میزان استفاده از ارزهای دیجیتال در استرالیا روزبه‌روز در حال افزایش است به نحوی که بانک مرکزی این کشور تصمیم گرفته است دالر دیجیتال عرضه کند. به عبارت دیگر، این دالر دیجیتال همان پول رسمی کشور استرالیا خواهد بود که فقط به صورت دیجیتالی عرضه خواهد شد. گفتنی است همچنین می‌توان از این دالر دیجیتال که روی پلتفرم اتریوم عمل

رضا صفری

سیاست‌ها و قوانین افغانستان و سایر کشورها (کشورهای مهم) در مقابل ارزهای دیجیتال

جهان در مقابل ظهور و محبوبیت روزافزون این ارزها نمی‌توانند بی‌تفاوت باشند و هر کدام در تلاش هستند تا در بهره‌برداری از این ارزها از دیگران عقب نمانند ولی از طرفی به دلیل خطرات احتمالی با احتیاط عمل می‌کنند. در این راستا هر کشوری متناسب با شرایط خود سیاست‌ها و قوانینی را اعمال کردند که به بعضی از مهمترین‌های آن‌ها اشاره شده است.

سیاست‌های آمریکا

به‌دلیل اهمیت ارزهای دیجیتال مانند بیت‌کوین، کنگره و سنای آمریکا در جلسات استماع در جریان چپستی بیت‌کوین قرار گرفتند. در این جلسات، بیت‌کوین به‌مثابه انترنت مورد توجه قرار گرفت، همان‌طور که انترنت شد فرصت‌ها و تهدیداتی داشت که بعداً مشخص شد فرصت‌های آن بر تهدیداتش برتری دارد. فرصت‌های ارزهای دیجیتال برای ایالات متحده آمریکا از تهدیداتش بیشتر است. در مجموع همه مراجع دولتی آمریکا در این جلسات نگرانی خود را از استفاده‌های غیرقانونی از ارزهای دیجیتالی اعلام کردند، اما همچنین بر این نکته تأکید کردند که ارزهای دیجیتالی استفاده‌های مشروعی دارد که باید با مقررات‌گذاری مناسب آن‌ها را تقویت کرد؛ چرا که در ایالات متحده آمریکا باتوجه به قوانین موجود نیاز به تصویب قانون جدید نیست، اما مقررات‌گذاری حوزه ضروری است.

در این راستا شبکه جرایم مالی وزارت خزانه‌داری ایالات متحده آمریکا و وزارت دادگستری این کشور، بیانیه‌هایی رسمی در ارتباط با مقررات‌گذاری ارزهای مجازی همچون بیت‌کوین منتشر کردند. شبکه جرایم مالی آمریکا به‌عنوان اولین اولویت، ابتدا در سال ۲۰۱۱ به مقررات‌گذاری کار مبادله بیت‌کوین اقدام کرد.

طبق فیصله‌ای که انجام گرفت ارز دیجیتال همه مشخصات ارز واقعی را ندارد و در هیچ حکمی در جایگاه پول قانونی قرار نخواهد گرفت. بنابراین با اشاره به این تعریف مشخص می‌شود که در سیاست‌گذاری ایالات متحده آمریکا بیت‌کوین و ابزارهای مالی مشابه به‌مثابه ارز واقعی تعریف نمی‌شوند، بلکه عنوان جدید ارز مجازی برای اطلاق به آن در نظر گرفته شده است. البته نوعی از ارز مجازی که این مرکز به مقررات‌گذاری آن پرداخت، ارزیابی هستند که قابل معاوضه با ارزهای واقعی باشند یا به‌عنوان جایگزین این ارزها عمل می‌کنند. در سلسله مقررات‌گذاری‌های بعدی، شبکه جرایم مالی و دیگر نهادها مانند دفتر پاسخ‌گویی دولت آمریکا جوانب مختلف بیت‌کوین از نظر مالیات بر درآمد، قوانین ناظر بر تولیدکنندگان و مبادله‌کنندگان بیت‌کوین با دیگر ارزها به‌طور کامل روشن شدند. مرکز درآمدهای داخلی ایالات متحده آمریکا بیت‌کوین را یک مایملک و دارایی و قوانین و مقررات مربوط به دارایی را در مورد آن جاری می‌داند. در نتیجه در ایالات متحده آمریکا استفاده از بیت‌کوین برای مقاصد قانونی مانند خرید و فروش و

اندکی سی سال صبر کن

سخنچیداد هاتف

من امروز با طرفداران حکومت اشرف غنی همدل و هم‌نوا می‌شوم و از منظری که آنان به وضعیت حکومت و کشور نگاه می‌کنند، به وضعیت حکومت و کشور نگاه می‌کنم. آن‌گاه، پرسشی را مطرح می‌کنم که به نظر خودم طرفداران حکومت اشرف غنی برایش پاسخ معقولی ندارند. حالا آن نگاه همدلانه: طرفداران اشرف غنی می‌گویند (و حتا اگر نمی‌گویند هم من به نفع‌شان استدلال می‌کنم) که غنی و تیم حکومتی‌اش می‌خواهند در کشور عدالت و آرامش برقرار شود؛ اما برقرار کردن عدالت و آرامش کار

به هیچ وجه راضی نیستند که گروه‌های تروریستی شهروندان کشور را در شاهراه‌ها از موتورها پیاده کرده و تیرباران کنند یا آنان را با خود برده و از آنان به حیث گروگان و سپر انسانی در جنگ‌ها استفاده کنند.

قبول. می‌گویند اشرف غنی و تیم حکومتی‌اش اگر در دفاع از شهروندان در سراسر کشور کوتاهی می‌کنند، این کوتاهی به خاطر ناتوانی است و نه از سر بی‌اعتنایی یا تبعیض. می‌گویند حکومت غنی میراث‌دار یک نظام به‌هم‌ریخته در شرایط بسیار سخت بود و ترمیم و بازسازی این نظام به زمان نیاز دارد. قبول.

همه‌ی این‌ها قبول. یعنی فرض را بر این می‌گذاریم که حقیقت همین است که

بگیرند. در چنین وضعیتی، ما نیاز داریم که به‌عنوان ملتی متحد در برابر این توطئه‌ها بایستیم و فریب دسیسه‌چینان خارجی را نخوریم. قبول.

می‌گویند اشرف غنی و تیم حکومتی‌اش از طالبان دل خوشی ندارند و بر هیچ یک از باورها و سیاست‌های این گروه صحه نمی‌گذارند. غنی و همراهانش از کشته و مجروح شدن هزاران سرباز اردوی ملی به دست طالبان به شدت خشمگین‌اند و تا آنجا که توان دارند سعی می‌کنند از کشته و مجروح شدن این مدافعان وطن جلوگیری کنند. قبول.

می‌گویند اشرف غنی و تیم حکومتی‌اش

و دیگر اقوام افغانستان دست از گرایش‌های قومی خود بردارند و به‌عنوان یک ملت واحد برای تقویت و تحکیم نظام جمهوری تحت رهبری اشرف غنی بکوشند. قبول.

می‌گویند اشرف غنی و تیم حکومتی‌اش به تبعیض میان شهروندان افغانستان باور ندارند و معتقدند که در این مملکت هیچ افغانی از هیچ افغان دیگر برتر یا فروتر نیست. قبول.

می‌گویند کشورهای منطقه (مخصوصاً ایران و پاکستان و عربستان) سعی می‌کنند با تشدید نفاق‌های فرقه‌ای و ایدئولوژیک شهروندان افغانستان را به جان هم بیندازند و از این طریق هم حکومت مرکزی را تضعیف کنند و هم جلورشد ملی شهروندان کشور را

تحلیل

حکومت می‌تواند با آسیب‌شناسی، تشخیص چالش‌ها، تجویز و اعمال برنامه‌های امنیتی و انکشافی لازم در عرصه‌های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی برای تحکیم پایه‌های حکومت بهره‌جوید. همچنان نیروهای ضدشورش در مشوره با مردم محل، بزرگان، ریش‌سفیدان، استادان و روشنفکران نیازهای مبرم و اساسی مردم را مرفوع سازند و عملاً نشان دهند که از شورشیان بهتر و مفیدترند.

صورت گیرد که از طریق راه‌حل‌های سیاسی به شورش پایان داده شود.

کارشناسان و متخصصین مبارزه با شورش‌گری برای حل و پایان‌دادن به شورش از شاخص‌های ذیل استفاده می‌نمایند:

۱. **اقدام نظامی:** اقدام نظامی یکی از گزینه‌ها برای نابودی شورشیان است. اما کارشناسان معتقد هستند که گزینه نظامی باید آخرین تصمیمی باشد که حکومت به آن توسل نماید. اقدام به عملیات نظامی در مقابل شورشیان حاکی از شکست و سرخوردگی حکومت در برابر شورشیان است. حکومت باید تا آخرین دقیق از صف‌آرایی نظامی در برابر شورشیان امتناع نماید و در جست‌وجوی راه‌حل‌های سیاسی باشد. در صورتی که میانجی‌گری‌های سیاسی نتیجه ندهد آن وقت حکومت می‌تواند از اعزام قوای مسلح منحیت یک حرم فشار بالای شورشیان استفاده کند. در ضمن حکومت دست به اقدام نظامی زمانی بزند که از پیروزی خویش در برابر شورشیان مطمئن باشد. در صورتی که این اطمینان را نداشته باشد و دست به عمل نظامی زند و نتیجه مثبت به‌دست نیاید شورشیان را بیشتر از پیش جسورتر و مطمئن‌تر می‌سازد. ضمناً، ناتوانی و ضعف حکومت در برابر شورشیان، صفوف آن‌ها را هرچه بیشتر مستحکم‌تر و باور آن‌ها را برای ادامه مبارزه مسلحانه بیشتر می‌سازد. و برعکس، در صورت موفقیت عملیات‌های نظامی و واردنشدن خسارات بیشتر به مردم ملکی و منهدم‌ساختن نیروهای شورشی، باعث تقویت حاکمیت ملی و ضعف نیروهای شورشی می‌شود. شایان ذکر است که استفاده از زور همیشه گزینه منطقی نیست. در شروع باید راه‌های دیگری نیز جست‌وجو شود.

۲. **سیاسی:** هدف نهایی تمام فعالیت‌های نظامی و غیرنظامی پایان‌دادن به شورش و تأمین هدف سیاسی حکومت است. هدف از عملیات‌های نظامی، پاک‌کاری و تصفیه‌سازی ساحات از تسلط شورشیان است. تأسیس نهادهای حکومتی، پاسداری از حاکمیت قانون، تأمین امنیت مردم محل، اعمار مراکز صحتی، آموزشی، ورزشی، توسعه سیاسی و اقتصادی می‌باشد. وقتی که ترس و هراس مردم از بین رفت و اعتماد میان مردم به‌وجود آمد، حکومت تنها به عنوان سازمان‌دهی صلاح تأیید می‌گردد. هدف سیاسی دولت که همانا تضمین مشروعیت و تثبیت حاکمیت است، تأمین می‌شود.

۳. **حمایت مردم:** موفقیت در مبارزه با شورش‌گری ربط مستقیم به حمایت مردم از حکومت دارد. در صورتی که دولت بتواند راه و آسایش را به مردم در قلمرو خودش و مناطق پاک‌سازی‌شده از وجود شورشیان به‌وجود بیاورد و مردم را از مصون‌بودن جان و مال‌شان اطمینان دهد در آن صورت از حکومت و نیروهای ضدشورش حمایت می‌نمایند. در صورتی که حکومت توانایی دفاع از امنیت مردم در برابر شورشیان نداشته باشد، امنیت، رفاه و رشد اقتصادی را به‌وجود آورده نتواند در آن صورت حکومت هیچ توقع از حمایت مردم را نداشته باشد. فقدان این توانایی خواه‌ناخواه مردم را به سوی شورشیان می‌کشاند.

۴. **راه‌حل‌های دیگر:** راه‌حل شورش تنها اقدام نظامی نیست. برای پایان‌دادن به شورش ابعاد دیگری چون اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی نیز است. تمرکز به اقدام نظامی نه تنها که از پیچیدگی شورش نمی‌کاهد بلکه آن را تشدید نیز می‌کند. اقدام نظامی می‌تواند شورشیان را به‌طور موقت متواری سازد اما با گذشت زمان دوباره خود را انسجام داده و به فعالیت‌های تخریبی‌شان ادامه می‌دهند.

حکومت می‌تواند با آسیب‌شناسی، تشخیص چالش‌ها، تجویز و اعمال برنامه‌های امنیتی و انکشافی لازم در عرصه‌های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی برای تحکیم پایه‌های حکومت بهره‌جوید. همچنان نیروهای ضدشورش در مشوره با مردم محل، بزرگان، ریش‌سفیدان، استادان و روشنفکران نیازهای مبرم و اساسی مردم را مرفوع سازند و عملاً نشان دهند که از شورشیان بهتر و مفیدترند.

استراتژی برد؛ راهکار مبارزه با شورش

■ زاهد آریا

مبارزه با شورش‌گری یک وضعیت پیچیده، بحرانی و مغلق است که نیاز به یک پارچه‌سازی، انسجام و هماهنگی نهادهای نظامی و ملکی دارد. شورش چالشی بزرگ است که اگر از آن جلوگیری نشود به مرور زمان دامنه آن گسترش پیدا می‌کند و مشکلات آن بیشتر و بیشتر می‌شود. پس نیاز است ماهیت شورش را درست درک نمود و در پی چاره آن برآمد.

شورش‌گری‌ها معمولاً بر محوریت محرومیت، تبعیض، حکومت‌داری ضعیف، فساد در دستگاه‌های حکومتی و یا هم‌حضور نیروهای خارجی در داخل کشورها به‌وقوع می‌پیوندند. اما چیزی را که مبارزه با شورش‌گری در ذهن انسان تداعی می‌نماید اقدام نظامی است که از طرف نیروهای ضدشورش‌گری برای قلع و قمع ساختن شورشیان صورت می‌گیرد. در حقیقت مبارزه با شورش‌گری تلفیقی از اقدام نظامی و سیاسی است که حکومت‌ها برای پایان‌دادن به شورش‌گری انجام می‌دهند. معمولاً در مراحل ابتدایی شورش، حکومت‌ها کوشش می‌کنند شورشیان را با استفاده از قوه قهریه یا نظامی‌گرایی به زانو در آورده و نابود سازند. چون در این مرحله باور براین است که شورشیان به‌طور قابل ملاحظه‌ای در بین مردم برای خود جای پا نساخته‌اند و بنیادهای آن‌ها سست و لرزان می‌باشد. در صورتی که شورش به مرحله بلوغ رسیده باشد و شورشیان از حمایت نسبی مردم در مناطق تحت کنترل خود برخوردار شده باشند آن زمان دیگر اقدام نظامی به‌تنهایی نتیجه‌بخش نیست. ضرورتاً ایجاب می‌نماید تا راهکارهای سیاسی برای ادغام شورشیان به حکومت به‌وجود آید. قابل ذکر است که برای پایان‌دادن به شورش تنها راه‌حل نظامی کافی نیست. فشار بیشتر نظامی شاید در کوتاه‌مدت مؤثر بیفتد و گروه‌های مخالف مسلح را ضعیف نماید اما باعث نابودی آن‌ها نمی‌شود و دیگر این‌که اقدام نظامی عقده‌مندی را در برابر حکومت بیشتر می‌سازد. از این لحاظ ضرورت است تا به‌طور مشترک از راهکارهای نظامی-سیاسی برای پایان‌دادن به شورش استفاده صورت گیرد. قابل یادآوری است که در استفاده از راهکارهای سیاسی هم ما با محدودیتی نیز مواجه هستیم، زیرا ما با دو نوع شورش‌گری سروکار داریم. شورش‌گری ملی و شورش‌گری مقاومت یا آزادی‌طلبانه. با شورش‌گری‌های ملی می‌شود با استفاده از راهکارهای سیاسی کنار آمد. اما با شورش‌گری مقاومت یا آزادی‌طلبانه مشکل است. چون پیروان این نوع شورش‌گری معتقد به هیچ‌نوع مصالحه‌ای به‌جز از استقرار حکومت خویش نیستند و صدمه این نوع شورش به مراتب بیشتر از شورش‌گری ملی است. چون شورش‌گری آزادی‌طلبانه باورمند به سه گزینه است: نخست، سرنگونی نظام و تأسیس نظام جدید به رهبری خودش. دوم، جدایی از دولت موجود و تأسیس دولت موازی. سوم، اتحاد با دولت ثالث که اشتراک نژادی، طبقاتی، و یا مذهبی با آن‌ها داشته باشد.

مبارزه با شورش‌گری نیازمند تلاش‌های وافر و فراگیر نظامی و غیرنظامی برای شکست، ریشه‌کن ساختن و از بین بردن شورشیان می‌باشد. بهترین شیوه برای مبارزه با شورش‌گری انسجام‌دادن تمام منابعی چون سیاسی، اقتصادی، نظامی، اجتماعی و اطلاعاتی می‌باشد که برای گسترش مشروعیت دولت و کاهش دادن نفوذ دشمن و قطع‌نمودن ارتباط آن‌ها با مردم و به‌انزوآکشاندن آن‌ها است. راهبرد مبارزه با شورش‌گری در حقیقت محافظت از شهروندان، پایان‌دادن سطح خشونت‌ها، و استحکام‌بخشیدن مشروعیت و قدرت دولت و به حاشیه‌راندن و به‌انزوآکشانیدن شورشیان از لحاظ سیاسی، اجتماعی و اقتصادی می‌باشد.

شاخص‌های شورش‌گری

در این‌جا با استفاده از شاخص‌های مشخصی چون نظامی، سیاسی، حمایت مردمی و غیره موارد دیگر می‌توان دریافت چگونه می‌توان به شورش‌گری پایان داد و یا می‌توان سطح تهدید شورش‌گری‌ها را تا اندازه‌ای کاهش داد. شورش‌گری یک عمل نظامی-سیاسی است و راه‌حل شورش هم اقدام یک‌جانبه نظامی‌گری نیست بلکه نیاز به اقدام مشترک نظامی و سیاسی دارد. فشار نظامی باید به اندازه‌ای باشد که شورشیان را وادار به گفت‌وگو سازد و کوشش

فرصت‌ها و تهدیدهای ارزهای دیجیتال برای کشور افغانستان

فرصت‌ها:

- داشتن حس امنیت و توانایی خارج شدن از مؤسسات مالی ملی برای مالکان ارزهای دیجیتال،
- استفاده از ارزهای دیجیتال در مبادلات کشور با سایر کشورها و افزایش رشد اقتصادی کشور،
- کاهش حق‌الزحمه ترنسفرهای مالی در مبادلات بین‌المللی در مقابل استفاده از شبکه سوئیفت،
- استفاده از ارزهای دیجیتال برای رشد صنعت گردشگری کشور،
- سرمایه‌گذاری در ارزهای دیجیتال برای بازگشت سرمایه،
- سهولت در معاملات در شرایط بحرانی مانند دوران کرونا.

تهدیدها:

- فراهم‌شدن بستر سرمایه‌گذاری‌های احتکاری،
- ظهور شرکت‌های هرمی در استفاده از ارزهای دیجیتال در کشور،
- احتمال بلوکه‌شدن دارایی‌های دیجیتالی،
- استقبال نکردن سرمایه‌گذاران کوچک به دلیل عدم اعتماد به ارزش ارزهای دیجیتال،
و استفاده از ارزهای دیجیتال برای مقاصد کلاهبرداری، پول‌شویی، مبادلات قاچاق و مواد مخدر و در کل بازارهای غیر قانونی.

پیشنهادها

- هر چه سریع‌تر کمیته ویژه‌ای برای بررسی پالیسی‌ها و قوانین در مورد پول‌های دیجیتال در کشور تشکیل شود.
- با توجه به حساس بودن و محافظه‌کاربودن بانک مرکزی که از خصوصیات آن است پیشنهاد می‌شود اجازه ورود بانک‌های دیگر را به بازار ارزهای دیجیتال داده شود.
- از افراد نوآور و به‌روز که دارای منطق جدید هستند برای تحلیل وضعیت بازار ارزهای دیجیتال در داخل کشور استفاده شود.
- ورود به بازار ارزهای دیجیتال حداقل به صورت آزمایشی تا بتوانیم مزایا و معایب آن را درک کنیم.
- تلاش در جهت شناخت پدیده ارزهای دیجیتال و داشتن الگویی بلندمدت برای کنترل و نظارت این پدیده.
- ایجاد حاشیه امنیت برای علاقه‌مندان و استفاده‌کنندگان ارزهای دیجیتال از جمله بیت‌کوین در کشور از طریق اطلاع‌رسانی به‌روز، دقیق و واقعی به ویژه با استفاده رسانه ملی تا در برابر خطای انسانی، بدشمنی، یا نوسانات شدید در دنیایی که به شدت پیچیده، غیرقابل پیش‌بینی و به سرعت در حال تغییر است، محافظت شوند.
- شناسایی شرکت‌های ارائه‌دهنده خدمات و کارگزاران رسمی ارزهای دیجیتال در داخل کشور و معرفی آن‌ها به مردم از سوی بانک مرکزی تا از این طریق از فعالیت شرکت‌ها و وبسایت‌های غیر رسمی خرید و فروش این ارزها نیز جلوگیری شود.
- از آن‌جایی که افغانستان دارای برق کافی و ارزان برای استخراج این ارزها نمی‌باشد باید نظارت کامل داشته باشد تا تعدادی افراد سودجو به صورت غیر قانونی به این کار اقدام نکنند.

تحلیل

غنی و یارانش مقتدر خواهد شد و داد مردم را از ظالمان خواهد ستاند؟ آن خانواده‌هایی که بهار همین سال در خوف تجاوز طالب-کوچی‌ها به سر می‌برند و حکومت مرکزی نمی‌تواند (و از نظر من نمی‌خواهد) از آنان در برابر متجاوزین تروریست دفاع کند، چه کار کنند؟ بنشینند و تماشا کنند که تروریست‌ها زندگی‌شان را پیش چشم‌شان غارت کنند و به آتش بکشند؟ بنشینند و جوی خون مردان و زنان و کودکان خود را نظاره کنند؟ هر وقت که کسی جواب معقولی به این سوال‌ها داد، آن وقت می‌توان واقعا پشتیبان این حکومت شد. فعلاً رفتاری که حکومت در پیش گرفته، کمک مستقیم به تروریست‌ها و پشت کردن به مردمانی است که از روز اول حامی حکومت مرکزی بوده‌اند.

بنابراین وزیر اقتصاد تأکید دارد که خرید ارزهای مجازی توسط قانون ممنوع نمی‌شود. **دنامارک**

کشور دنمارک از نظر استانداردهای زندگی و استفاده از تکنولوژی روز، جزو پیشرفته‌ترین کشورها است. دنمارک علاوه بر این از پیشتازان طرح حذف پول نقد و استفاده از ارز دیجیتال است، اما این که بیت‌کوین به عنوان جایگزینی برای حذف پول نقد خواهد بود یا نه، سوالی است که هنوز پاسخ مشخصی به آن داده نشده است. با این حال بانک مرکزی دنمارک، بیت‌کوین را به عنوان ارز قانونی در این کشور اعلام کرده است. آمارها در این کشور حاکی از این است که معاملات بیت‌کوین پس از اعلام طرح حذف پول نقد رشد تدریجی و قابل ملاحظه‌ای داشته است. استارت‌آپ‌هایی نظیر CCEDK، که از نوآوری‌های قدرتمند در زمینه‌ی ارزهای دیجیتال و به خصوص بیت‌کوین است، در کشور دنمارک قرار دارد. مدیرعامل این شرکت در سخنانی اظهار داشت: اساسی‌ترین بخش آموزش در مدارس ما به این مسأله اختصاص دارد که آزادی، مسئولیت در پی دارد. اکنون با این دسترسی آسان به ارزهای دیجیتال، این مسئولیت بر دوش ما است تا این ارز مورد پذیرش باشد. دنمارک به عنوان شادترین کشور جهان شناخته می‌شود و پذیرش ارز دیجیتال با ذهنی باز، تنها یکی از دلایل شاد زیستن در این کشور است.

افغانستان

دولت افغانستان تا کنون در مورد ارزهای دیجیتال اعلام نظری نکرده است. دو نهاد اصلی در کشور که می‌تواند روی این موضوع نظر داشته باشند وزارت مخابرات و بانک مرکزی است.

اگرچه از حجم معاملات بیت‌کوین توسط افغان‌ها هنوز هیچ اطلاع دقیقی در دست نیست، اما مواجهه دولت افغانستان نیز روشن نیست و با توجه به اینکه این برای این ارزها قانونی در نظر گرفته نشده است و نه آن را به رسمیت شناخته‌ایم، بنابراین انتظار نداریم که اثری بر اقتصاد افغانستان داشته باشد. در کشورهای جهان هم همین طور است. در برخی از کشورها بیت‌کوین توسعه پیدا کرده و به تدریج اثر خود را می‌گذارد، ولی عمومیت ندارد. اکثریت کشورهای جهان بیت‌کوین را به رسمیت نمی‌شناسند یا سکوت کرده‌اند، بنابراین خیلی کار دارد که بیت‌کوین و سایر ارزهای دیجیتال بتوانند روی اقتصاد واقعی اثر گذار باشند.»

مهم‌ترین مسأله‌ای که در حال حاضر وجود دارد آن است که بانک مرکزی باید مانند سایر کشورها در این زمینه موضع روشنی را به‌عنوان قانونگذار داشته باشد چرا که سوءاستفاده برخی از افراد از ناآگاهی افراد جامعه سکوت ابتدایی قانون‌گذاران و نهادهای ذی‌ربط خواهد بود و از طرفی تعداد زیادی از این طریق از مزایای این بازار محروم خواهند شد.

بیت‌کوین با سرعت بسیار زیادی در حال رشد و گسترش بوده و کشورهای مختلف سعی در استفاده و جایگزین سازی آن در جهت منافع کشور خود و افزایش توان باورسازی جنبه‌های پنهان اقتصاد هستند، بنابراین کشور ما نیز باید به بررسی این ارزها بپردازد و موضع خود را روشن کند تا از دیگر کشورها عقب نماند.

طرفداران حکومت اشرف غنی می‌گویند. اکنون آن پرسشی را که در اول گفتیم، مطرح می‌کنم:

وقتی که حکومت مرکزی (هم در زمان کرزی و هم در زمان غنی) در قریب به دو دهه نتوانسته نظامی برپا کند که از زندگی و امنیت شهروندان کشور دفاع کند، تکلیف شهروندان چیست؟ گیرم دلایلی که برای توجیه ناتوانی حکومت عرضه می‌شوند صدرصد قابل قبول باشند، آیا مردم باید همچنان منتظر بمانند که روزی این حکومت قوی شود و شمشر طالبان و تروریستان دیگر را از گلولی شهروندان بردارد؟ در تمام مدتی که حکومت ضعیف است و تروریستان خون‌آشام هر روز خانمان‌های بیشتری را برباد می‌دهند، مردم چه کار کنند؟ بنشینند و امیدوار باشند که روزی حکومت

اعلام آمادگی نخست‌وزیر اسلواکی برای استعفا جهت حل بحران واردات واکسن روسی

بقیه تحت تاثیر بیماری کووید-۱۹ قرار گرفته است. مسئولان دولتی قرارداد خرید ۲ میلیون واکسن اسپوتنیک را از روسیه نهایی کرده‌اند، با این حال تا کنون تنها ۲۰۰ هزار دوز از این دارو وارد این کشور شده و مقامات واکسیناسیون عمومی را نیز هنوز شروع نکرده‌اند. اسلواکی پس از مجارستان دومین کشور اتحادیه اروپا است که واکسن اسپوتنیک را خریداری کرده است. این در حالی است که آژانس تنظیم مقررات دارویی اتحادیه اروپا هنوز این واکسن را تایید نکرده است.

می‌کند، با این حال از پذیرش پیشنهادات فعلی سر باز زده‌اند. احزاب حاضر در دولت اسلواکی سال گذشته با شکست چشمگیری مواجه شدند. ناکامی این احزاب در انتخابات محلی پس از قتل یک روزنامه‌نگار رخ داد که درباره فساد حاکم بر اسلواکی تحقیق می‌کرد. در پی این رخداد تحقیقات گسترده‌ای در این کشور انجام شد که تغییراتی در دولت را نیز در پی داشت، با این حال ائتلاف حاکم همچنان دچار اختلاف است. اسلواکی از کشورهای اروپایی است که بیشتر از

ائتلاف به تعهداتی که علنا اعلام کرده‌اند عمل کنند من مایل هستم از سمت ریاست کابینه کناره‌گیری کنم». ایگور ماتویچ، که از فعالان پیشین مبارزه با فساد و بنیانگذار حزب OLANO به شمار می‌رود، در این بیانیه شرط استعفای خود را کناره‌گیری رهبر حزب اتحاد و توسعه و همچنین ریچارد سولیک وزیر اقتصاد عنوان کرد. رقبای نخست‌وزیر اسلواکی ضمن استقبال از اظهارات وی گفته‌اند این شروط زمینه را برای مذاکره باز

اطلاعات روز: ایگور ماتویچ، نخست‌وزیر اسلواکی، روز یکشنبه ۱ حمل (۲۱ مارس) گفت که اگر احزاب حاضر در دولت ائتلافی با شرایط او موافقت کنند، آماده استعفا برای حل بحران جاری در دولت این کشور است. به گزارش یورونیوز فارسی، دولت اسلواکی پس از آن دچار بحران شد که در ابتدای این ماه نخست‌وزیر، بدون اطلاع شرکای ائتلافی در کابینه، دستور واردات محموله‌های واکسن روسی اسپوتنیک ویژه بیماری کووید-۱۹ را صادر کرد. نخست‌وزیر اسلواکی در بیانیه‌ای گفت: «اگر شرکای

دونالد ترامپ «با شبکه اجتماعی خودش برمی‌گردد»

این موضوع درخواست داده‌اند و پیش‌بینی کرد که «دهه‌ها میلیون نفر» به شبکه اجتماعی آقای ترامپ بپیوندند.

آقای ترامپ در ده سال گذشته از توییتر برای دور زدن رسانه‌های جمعی و صحبت مستقیم به رای‌دهندگان و مخاطبان استفاده می‌کرد.

اطلاعات روز: یکی از مشاوران دونالد ترامپ، رییس‌جمهور پیشین آمریکا، می‌گوید او به زودی با راه انداختن یک شبکه اجتماعی جدید به فضای مجازی برمی‌گردد.

چرا ترامپ از شبکه‌های اجتماعی منع شد؟ روز ششم ژانویه در حالی که کنگره آمریکا در آستانه تایید ریاست جمهوری جو بایدن بود، صدها نفر از هواداران آقای ترامپ به ساختمان کنگره یورش بردند. بعد از آن که آقای ترامپ، مهاجمان را «وطن پرست» خواند، توییتر دسترسی او به حسابش را به مدت ۱۲ ساعت مسدود کرد.

از شبکه اجتماعی آقای ترامپ چه می‌دانیم؟ اطلاعاتی درباره شبکه اجتماعی جدیدی که گفته شده آقای ترامپ راه می‌اندازد، منتشر نشده است. جیسون میلر بدون ارائه جزئیات گفت که «همه منتظر و چشم‌به‌راه خواهند بود که پرزیدنت ترامپ دقیقاً چه خواهد کرد».

به نقل از بی‌بی‌سی فارسی، جیسون میلر به شبکه فاکس نیوز گفت که آقای ترامپ احتمالاً در دو سه ماه آینده در «شبکه اجتماعی خودش» ظاهر خواهد شد. آقای میلر گفت که این شبکه «پرسروصداترین شبکه اجتماعی خواهد شد» و «بازی را از نو تعریف خواهد کرد». بعد از واقعه حمله به کنگره آمریکا در ماه ژانویه، حساب آقای ترامپ در توییتر و فیسبوک تعلیق شد.

توییتر همان زمان هشدار داد که اگر دونالد ترامپ یک بار دیگر قواعد این شبکه را نقض کند، حساب او را به صورت دائمی تعلیق خواهد کرد. آقای ترامپ بعد از دسترسی دوباره به حسابش در توییتر، دو توییتر تازه کرد که باعث شد حسابش بسته شود.

مشاور رییس‌جمهور پیشین آمریکا گفت که آقای ترامپ برای راه‌اندازی پلتفرم تازه خود «جلسات پرقدرتی» با تیم‌های مختلف در مار-ته-لاگو، محل اقامتش در فلوریدا، برگزار کرده است. او مدعی شد که «چندین شرکت» برای صحبت درباره

پنج نفر از جمله یک مامور پولیس در هجوم هواداران رییس‌جمهور سابق آمریکا به ساختمان کنگره در روز ششم ژانویه کشته شدند. چند روز بعد توییتر حساب رسمی آقای ترامپ را به دلیل «خطر تشویق به خشونت» به صورت دائمی تعلیق کرد.

توییتر اعلام کرد محتوای هر دو توییتر را ناقض سیاست‌های مربوط به ترویج خشونت این شبکه تشخیص داد. حساب آقای ترامپ در فیسبوک، اسنپ‌چت و توییچ (شبکه اجتماعی گیمرها) هم تعلیق شده است.

کاهش ناگهانی ارزش پول ترکیه پس از برکناری رییس بانک مرکزی

ارزهای خارجی بود. هفته گذشته در حالی که آقای اقبال نرخ بهره را دو واحد افزایش داد، ارزش پول ترکیه نزدیک به دو برابر بیش از پیش‌بینی‌ها افزایش یافت. رییس قبلی بانک مرکزی ترکیه به خاطر کاهش ارزش لیر ترکیه برکنار شده بود. اکنون صاحب کاوچی اوغلو، استاد اقتصاد، ریاست بانک مرکزی ترکیه را بر عهده گرفته است که گفته می‌شود موضعی نزدیک به حزب حاکم عدالت و توسعه دارد.

حدی احیا کند. این سومین باری است که در کمتر از دو سال رییس بانک مرکزی ترکیه عزل می‌شود. برکناری آقای اقبال بسیاری از سرمایه‌گذارانی که سیاست‌های اخیر او را تحسین کرده بودند، نگران کرده است. ناجی اقبال بین سال‌های ۲۰۱۵ و ۲۰۱۸ وزیر دارایی ترکیه بود. آقای اقبال به دنبال افزایش نرخ بهره برای کنترل تورم و همچنین جبران کاهش ارزش پول ملی در برابر

اطلاعات روز: به دنبال برکناری رییس بانک مرکزی ترکیه از سوی رجب طیب اردوغان رییس‌جمهوری، ارزش واحد پول این کشور در معاملات روز دوشنبه حدود ۱۴ درصد افت کرد. به گزارش بی‌بی‌سی فارسی، ناجی اقبال، رییس بانک مرکزی ترکیه در حالی در اقدامی «ناگهانی» برکنار شد که تنها حدود ۵ ماه بود که این سمت را بر عهده گرفته بود. از ناجی اقبال به عنوان فردی یاد می‌شود که توانسته بود پس از یک سقوط تاریخی، ارزش لیر ترکیه را تا

بیست مأمور پولیس در اعتراضات بریستول زخمی شدند

نقلیه، و حمله به پولیس ما هیچ کاری برای کاهش احتمال تصویب این لایحه نخواهد کرد. پولیس بریستول از مردم خواسته بود که به این اعتراضات نپیوندند و به جای آن در یک اعتراض مجازی شرکت کنند.

قرار می‌دهد تا از همه ما محافظت کنند». مقام‌های پولیس بریستول می‌گویند اعتراضات صلح‌آمیز آغاز شد اما از سوی گروه کوچکی به بی‌نظمی و خشونت کشیده شد. به گفته پولیس در جریان این خشونت‌ها، دو خودرو پولیس به آتش کشیده شده، به ساختمان مرکز پولیس خساراتی وارد شده، دست یکی از مأموران و دنده‌های دیگری شکسته است. پولیس گفته عاملان این خشونت‌ها شناسایی و محاکمه خواهند شد. ماروین ریس، شهردار بریستول گفته است: «خرد کردن شیشه‌های ساختمان‌ها در مرکز شهر، تخریب وسایل

شب گذشته، صدها معترض به یک مرکز پولیس حمله کردند، شیشه‌های پنجره‌های آن را شکستند و خودروهای پولیس را به آتش کشیدند. معترضان مخالف لایحه جدیدی هستند که به پولیس اختیارات بیشتری برای مهار اعتراضات می‌دهد. پیش‌نویس این لایحه برای تصویب به پارلمان بریتانیا رفته است. پرتی پاتل، وزیر کشور بریتانیا این رویداد را «غیرقابل قبول» خواند. او گفت: «تبهکاری و اخلال از طرف یک اقلیت هرگز تحمل نخواهد شد.» او اضافه کرد: «افسران پولیس خود را در معرض آسیب

اطلاعات روز: در پی به خشونت کشیده شدن اعتراضات در شهر بریستول انگلستان بیست نفر از مأموران پولیس زخمی شده‌اند که وضعیت دو نفر آن وخیم گزارش شده است. معترضان، به لایحه افزایش اختیارات پولیس اعتراض دارند.

تجمع‌های بزرگ در حال حاضر در بریتانیا به دلیل شیوع کرونا ممنوع است و هر کسی که این مقررات را نقض کند، ممکن است جریمه شود. اما برخی از اعضای پارلمان گفته‌اند که این قانون باید تغییر کند تا اجازه تظاهرات داده شود. در آخر هفته گذشته، مناطق مختلف بریتانیا شاهد تجمع‌های اعتراضی و کارزارهایی با موضوعات مختلف بود.

به گزارش بی‌بی‌سی فارسی، پولیس می‌گوید این شدیدترین خشونت در شهر بریستول در سال‌های اخیر است. اندی مارش، رییس پولیس بریستول گفت که تاکنون پنج نفر در ارتباط با این خشونت‌ها بازداشت شده و شماری دیگر نیز بازداشت خواهند شد.

اطلاعیه تصمیم اعطای قرار داد تدارک ۴۲ قلم قرطاسیه باب

به تاسی از فقره (۲) ماده چهل و سوم قانون تدارکات به اعلام عموم رسانیده میشود وزارت امور سرحدات و قبایل در نظر دارد پروژه تدارک ۴۲ قلم قرطاسیه باب مورد ضرورت خوایش را که تحت شماره داوطلبی MOBTA/1400/ NCB/OPT/G008 می باشد را به (شرکت آصف سمیر شیرزاد لمیتد) دارای جواز نمبر ۰۱۰۱-۱۷۲۲۹ و نمبر تشخیص ۱۴۲۵۵۵۹۰۰۰۰ به قیمت مجموعی ۱,۹۴۴,۶۰۰ یک میلیون و نه صد و چهل و چهار و شش صد افغانی اعطا نماید.

اشخاص حقیقی و حکمی که هر گونه اعتراض در زمینه داشته باشند اعتراض خویش را از تاریخ نشر این اعلان الی هفت روز تقویمی طور کتبی توام با دلایل آن به ریاست تدارکات منزل تحتانی وزارت امور سرحدات و قبایل مکرورین سوم جوار ستره محکمه کابل، افغانستان، وفق احکام ماده پنجاهم قانون تدارکات ارایه نمایند.

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی zaki.daryabi2@gmail.com

سردبیر چاپی: م. علی جاوید مالکی ۰۷۰۲۲۷۷۵۰۶

سردبیر آنلاین: الیاس نواندیش

گزارش‌گران و خبرنگاران: ایوذر ملک‌نژاد، جلیل رونق، خادم‌حسین کریمی، سهراب سروش، عابر شایگان، عبدالواحد حیدری، عصمت‌الله سروش، لطف‌علی سلطانی، لیاقت لایق، هادی خوشنویس و واجد روحانی

مترجم: جلیل پژواک

ویراستار: شیر مهربار

صفحه آرا: رضا مظفری

ارتباطات و روابط عمومی: محمدحسین جویا

شماره تماس: ۰۷۹۷۴۳۵۷۷۷ - ۰۷۶۷۱۵۲۰۶۲ mjoya.dailyetilaatroz@gmail.com

ایمیل: dailyetilaatroz@gmail.com

آدرس: کابل، کارته‌سه شماره تماس: ۰۷۲۹۱۱۹۵۵۱ - ۰۲۰۲۵۰۰۱۸۷ توزیع: کانون فرهنگی زنگ صبح ۰۷۴۴۰۲۱۹۵۲

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
دولت جمهوري اسلامي افغانستان
د کورنۍ، اوبولګولو او مالدارۍ وزارت
وزارت زراعت، آبياري و مالدارۍ
معينيت مالي و اداري
رياست تهيه و تدارکات
بخش پروژه های بانک جهاني

پروژه اضطراري زراعتي و مصونيت غذايي
پروجکت نمبر P174348
گرنټ نمبر: TFOB3535/IDA Grant No. D7120/AF
اسم پروژه: شبکه آبياري برمزيد واقع در قريه برمزيد ولايت بلخ

اطلاعيه تصميم اعطاي قرارداد

بدینوسیله به تاسی از حکم شماره ۵.۷۸ طرز العمل تدارکات بانک جهانی و شرطنامه معیاری بانک جهانی قسمت اطلاعیه تصمیم اعطای قرارداد به اطلاع عموم رسانیده میشود، که ریاست تهیه و تدارکات وزارت زراعت، آبیاری و مالداري در نظر دارد، قرارداد پروژه شبکه آبیاری برمزيد واقع در قریه برمزيد ولايت بلخ تحت شماره تشخیص CW-RFB -AF/MAIL/EAT-193077/M076 را به شرکت ساختمانی مالک هژدر دارنده جواز نمبر D-۲۶۶۰۲-سرک ۱، بند ۲ ناحیه ۳ پلخمری؛ بغلان به قیمت مجموعی مبلغ ۵۰,۸۱۴,۷۶۶.۹۰ (پنجاه میلیون هشتصد چهارده هزارهفت صد شصت و شش عشریه نود افغانی) اعطاء نماید. اشخاص حقیقی و حکمی که هر گونه اعتراض در زمینه داشته باشند، میتوانند درخواست خویش را از تاریخ نشر این اعلان الی ده (۱۰) روز کاری طور کتبی توأم با دلایل آن به ریاست تهیه و تدارکات وزارت زراعت، آبیاری و مالداري وفق احکام شماره ۵.۷۸ طرز العمل تدارکات بانک جهانی ارائه نمایند. این اطلاعیه به معنی عقد قرارداد نبوده و الی تکمیل میعاد فوق الذکر و طی مراحل قانونی بعدی، قرارداد منعقد نخواهد شد.

Notification of Intention to Award

Employer: Ministry of Agriculture, Irrigation and Live Stock (MAIL)
Project: Emergency Agriculture & Food Supply (EATS) Project
Contract title: Improvement works of Barmazid Irrigation Scheme for Barmazid Village, Balkh District of Balkh Province
Country: Islamic Republic of Afghanistan
Loan No./Credit No./Grant No.: ARTF Grant Number TFOB3535/IDA Grant No. D7120/AF
Project ID No: P174348
RFB No: AF/MAIL/EATS-193077/M076-CW-RFB

This Notification of Intention to Award (Notification) notifies you of our decision to award the above contract. The transmission of this Notification begins the Standstill Period. During the Standstill Period you may:

- Request a debriefing in relation to the evaluation of your Bid, and/or
- Submit a Procurement-related Complaint in relation to the decision to award the contract.

1. The successful Bidder

Name:	Malik Hajdar Construction Company
Address:	1th Road, 2nd Band, District 3, Pulkhomari, Baghlan, Afghanistan
Contract price:	50,814,766.90 Afghani

2. Other Bidders:

Name of Bidder	Bid price	Evaluated Bid price (if applicable)
Malik Hajdar CC	48,526,747.00	50,814,766.90
National Gold CC	57,644,206.60	57,644,206.60
Kahkashan Balkh JV Ghulam Rasool CC	79,276,310.50	79,276,310.50
Etehad Karwan CC	52,507,598.00	52,507,597.90
Bright Pearl CC	60,282,005.00	60,257,704.94

3. Reason/s why your Bid was unsuccessful

The main reason for the non-responsive bidders are:

- High Price,

4. How to request a debriefing?

DEADLINE: The deadline to request a debriefing expires at midnight on 03-april-2021 at 12:00 AM local time.

You may request a debriefing in relation to the results of the evaluation of your Bid. If you decide to request a debriefing your written request must be made within three (3) Business Days of receipt of this Notification of Intention to Award.

Provide the contract name, reference number, name of the Bidder, contact details; and address the request for debriefing as follows:

Attention: [Mohammadullah Sahil]

Title/position: [Procurement Director]

Agency: [Ministry of Agriculture, Irrigation and Live Stock]

Email address: mohammadullah.sahil@mail.gov.af

If your request for a debriefing is received within the 3 Business Days deadline, we will provide the debriefing within five (5) Business Days of receipt of your request. If we are unable to provide the debriefing within this period, the Standstill Period shall be extended by five (5) Business Days after the date that the debriefing is provided. If this happens, we will notify you and confirm the date that the extended Standstill Period will end.

The debriefing may be in writing, by phone, video conference call or in person. We shall promptly advise you in writing how the debriefing will take place and confirm the date and time.

If the deadline to request a debriefing has expired, you may still request a debriefing. In this case, we will provide the debriefing as soon as practicable, and normally no later than fifteen (15) Business Days from the date of publication of the Contract Award Notice.

5. How to make a complaint?

Period: Procurement-related Complaint challenging the decision to award shall be submitted by midnight, [03-april-2021] (12:00 AM).

Provide the contract name, reference number, name of the Bidder, contact details; and address the Procurement-related Complaint as follows:

Attention: [Mohammadullah Sahil]

Title/position: [Procurement Director]

Agency: [Ministry of Agriculture, Irrigation and Live Stock]

Email address: [mohammadullah.sahil@mail.gov.af]

At this point in the procurement process, you may submit a Procurement-related Complaint challenging the decision to award the contract. You do not need to have requested, or received, a debriefing before making this complaint. Your complaint must be submitted within the Standstill Period and received by us before the Standstill Period ends.

Further information:

For more information see the Procurement Regulations for IPF Borrowers (Procurement Regulations)[<https://policies.worldbank.org/sites/ppf3/PPFDocuments/Forms/Disp-Page.aspx?docid=4005>] (Annex III). You should read these provisions before preparing and submitting your complaint. In addition, the World Bank's Guidance "How to make a Procurement-related Complaint" [<http://www.worldbank.org/en/projects-operations/products-and-services/brief/procurement-new-framework#framework>] provides a useful explanation of the process, as well as a sample letter of complaint.

In summary, there are four essential requirements:

You must be an 'interested party'. In this case, that means a Bidder who submitted a Bid in this bidding process and is the recipient of a Notification of Intention to Award.

The complaint can only challenge the decision to award the contract.

You must submit the complaint within the period stated above.

You must include, in your complaint, all the information required by the Procurement Regulations (as described in Annex III).

6. Standstill Period

DEADLINE: The Standstill Period is due to end at midnight on 03-april-2021 at 12:00AM (local time).

The Standstill Period lasts ten (10) Business Days after the date of transmission of this Notification of Intention to Award.

The Standstill Period may be extended as stated in Section 4 above.

محمدآصف سلطانزاده

در روان شناسی آزمایش مشهوری است به نام میلگرام که سالها پیش در ۱۹۶۱، استنلی میلگرام روان شناس آن را روی تعدادی داوطلب انجام داد و هدف آن آزمایش اندازه گیری میزان اطاعت از اقتدار و اتوریته نزد اشخاص مختلف بود. نحوه انجام آزمایش طوری بود که از افراد داوطلب پنهان می کردند که همه می اجرای آزمایش با دوربین مخفی تصویربرداری می شود و غیر از خود داوطلب همه از همکاری این آزمایش هستند. حتی هدف آزمایش را نزد او به دروغ وانمود کرده بودند که دارند روی حافظه و یادگیری افراد تحقیق می کنند. فردی که نقش پژوهشگر را بازی می کرد به فرد مورد آزمایش یا داوطلب دستور می داد که سوالهایی را از فرد سو می بپرسد و اگر جواب درست را نمی دانست باید او را مجازات کند. فرد سو می در این آزمایش که در واقع همکاری محقق بود نقش کسی را بازی می کرد که باید به سوالات جواب می داد و جوابهای نادرست هم می داد تا بعد مورد جریمه و مجازات قرار بگیرد. پیشتر الکترودهایی به دستش وصل می شد و جریمه می شد هر جواب نادرست هم چیزی نبود جز شوک الکتریکی. حال، فرد داوطلب با همه جا بی خبر پرسشها را می خواند و آن دیگری جواب نادرست می داد و همان طوری که از فرد داوطلب خواسته شده بود، بسته به برداشت خودش هر قدر که لازم می داند، به آن فرد شوک الکتریکی وارد کند، از طریق دستگاهی که دکمه های متعدد بر آن قرار داده شده بود. این دستگاه و آن الکترودها همه ساختگی بودند ولی فرد داوطلب این را نمی دانست. تصور می کرد که واقعا این دکمه ای اول پنج ولت برق به بدن آن فرد شوک وارد می کند و دکمه ای دیگری ده ولت و به همین ترتیب دکمه های دیگر بیست ولت و بیشتر و بیشتر و آن دکمه ای آخری که بر آن کلمه ای خطرناک هم نوشته شده بود، ۴۵۰ ولت برق به آن فرد وصل می کند. البته به فرد مورد آزمایش گفته می شد که برقی شهری ۲۲۰ ولت است که اگر کسی در تماس با آن قرار بگیرد، خطر مرگ را برایش همراه خواهد داشت. همان گونه که گفته شد، هدف آزمایش میلگرام سنجیدن میزان اطاعت پذیری افراد از فرد مقتدری (در آزمایش میلگرام آن فرد مقتدر همین محقق و دستور دهنده بود). بود. الهام بخش استنلی میلگرام برای این آزمایش دادگاه آیشمان، افسر نازی و یکی از مسیبان هولوکاست، بود. افسری که خود را مطیع دستورات مافوق می دانست و بی گناه. استنلی میلگرام در این آزمایش می خواست به این جواب برسد که آیا آیشمان و هزاران نازی دیگر همگی گناهکار بوده اند یا افراد عادی ای که تنها از دستورات مافوق اطاعت می کردند. نتیجه ای آزمایش شوک آور بود زیرا حدود ۶۵ درصد آزمایش شوندگان حاضر شده بودند که به فرد محکوم به جریمه حتما شوک ۴۵۰ ولتی هم بدهند زیرا از اقتدار و مقام علمی پژوهشگر حساب می بردند. در فیلم مشاهده می شود که بعضی از افراد هم از اجرای مجازات و از ایجاد درد به فرد محکوم لذت می بردند و با علاقه آن اعمال شوک برقی را انجام می دادند. در کل نتیجه ای مایوس کننده ای است از این که انسان موجود عجیبی است که خود را مجاز می داند

آزمایش کینه در میان اقوام افغانستان

بارها دیده شده که پاسگاههای زیادی توسط طالبان محاصره و قتل عام شده اند در حالی که در ارسال کمک به آن ها تعلل شده است. اینها نمونه های کوچکی از کینه توزی میان افسران برخاسته از قومی در برابر سربازان وابسته به اقوام دیگر به شمار می روند.

آن ها پیدا کرد. مثلا، هر گاه که حکومت قانونی وضع می کند که ناخوشایند مردم است و از آن رو که مردم حکومت را حاکمیت پشتونی می دانند، نظریات نفرت بار علیه پشتون ها در رسانه های مجازی اوج می گیرند. همان طوری که ذکر کردم، بدیهی است که هدف تحقیق باید این باشد که چرا کینه و حس انتقام میان اقوام هم وطن و هم سرنوشته به وجود می آید و چگونه اوج می یابد و چطور می توان آن را رفع کرد و چگونه مهر و محبت را جانشین کینه و نفرت در میان آن ها ساخت. اگر که افراد عادی کینه های شان را در قالب جملات نفرت بار و یا شادمانی کردن در اندوه دیگران نمایش می دهند مگر سیاستمداران در قالب رفتارهای متعصبانه، عزل و نصب های مدیران و مسئولان، وضع قوانین تبعیض گرایانه میزان کینه های شان را در برابر قوم یا اقوامی ثبت آزمایشگاه تاریخ می کنند. نظامیان هم از این آزمایش مستثنا نیستند، به خصوص افسران بلند پایه که وقتی خبر محاصره شدن قطعه ای یا پاسگاهی توسط طالبان دشمن برای شان می رسد، از فرستادن کمک به آن ها سر باز می زنند. بارها دیده شده که پاسگاه های زیادی توسط طالبان محاصره و قتل عام شده اند در حالی که در ارسال کمک به آن ها تعلل شده است. اینها نمونه های کوچکی از کینه توزی میان افسران برخاسته از قومی در برابر سربازان وابسته به اقوام دیگر به شمار می روند. نمونه های دیگر را اجازه بدهید از نمونه های دم دستی و خیلی

را کشف کرد. به طور مثال، پس از هر عملیات تروریستی که بر مناطق هزاره نشین و عمدتا شیعه (به عنوان یکی از اقوام مورد تبعیض و تحقیر و کینه واقع شده از جانب دیگران) صورت می گرفت، فیسبوک تعداد زیادی از پشتون های هم وطن پر می شدند از تبریگ گفتن ها و شادمانی ها و جملات نفرت باری که حواله ای هزاره های قربانی می کردند و در آن از ادبیات تکفیری هم به کار می بردند و کشته شده ها را رافضیان می خواندند که خون شان مباح است و برای تروریستان انتحارگر هم استعدادی بهشت و آمرزش می کردند و آن ها را عنوان افتخاری قهرمان می بخشیدند. حتی بعضی هموطنان تاجیک تبار هم با لحن اندکی آرام تر تقصیر را به گردن فاطمیون (هزاره های مهاجر در ایران که مورد سوءاستفاده ای دولت ایران قرار گرفتند و به عنوان سرباز در جنگ سوریه فرستاده شدند) می انداختند که باعث شده اند تا داعش به مکان های تجمع هزاره ها حمله کنند و به گونه ای عملیات تروریستی داعش یا طالبان را موجه می ساختند. می توان این کامنت ها را در رسانه های مجازی ذیل خبرهای رسانه های نفرت پراکن (رادیو آزادی، بی بی سی دربی و فیسبوک و تویتتر هم رصد کرد و ثبت و ضبط نمود تا در مقایسه ای آن با نظریات مردم در سال های دیگر به نتایج خوبی رسید. البته که اقوام پشتون و تاجیک هم از کینه توزی و نفرت در امان نبودند و نیستند و پس از هر حادثه ای می توان نظرات نفرت بار را نسبت به

نزدیک مثال بزیم، در قضیه ی بهسود قوماندان امنیه ی میدان وردک دستور به تیراندازی به سوی مردمان بی گناه هزاره ای داد که برای اعتراض پیش روی ساختمان ولسوالی جمع شده بودند. یا در نمونه ای جدیدتری در جبرئیل هرات، منطقه ای هزاره نشین، افسران و سربازان به دستور والی هرات طی عملیاتی برای دستگیری فردی خاطی، منازل مسکونی آن ناحیه را با سلاح ثقیله گلوله باران کردند. تصاویر خانه های سوراخ سوراخ در رسانه ها موجود هستند. گیریم که وزیر داخله ای یا والی ای یا افسر بلند پایه ای دیگری به افسران عملیاتی دستور به چنین کارهای ناروایی می دهند، مگر طبق آزمایش میلگرام (یا آزمایش کینه ای که بر اساس مطالعات رسانه ها و نظرات مردم استوار است) آن افسران و آن سربازان شبیه به ربات های جنگ و فاقد احساسات انسانی رفتار کرده اند. نتیجه ای آزمایش کینه این است که، در عملیات بهسود یا جبرئیل اطاعت از مافوق باعث نگردیده تا افسران و سربازان دست به چنان رفتار خشونت بار بزنند، بلکه کینه توزی در برابر قوم هزاره علت آن رفتار است. اگر کینه توزی در برابر قوم خاصی در کار نباشد، آن سربازان و افسران می توانستند دست به قتل عام مردم در بهسود نزنند و از اطاعت مافوق شانه خالی کنند، زیرا جنگ میان دو دولت جریان ندارد که تعلق و سرپیچی افسران یا سربازان از دستورات مافوق کیفر محکمه صحرایی در پی داشته باشد. اصلا برای حفاظت جان و مال همین مردمان است که وجود چنین افسران و سربازان و وظایف شان موجه می شود، وگرنه باید آن افسران و آن سربازان می رفتند و به کارهای دیگری می پرداختند. عملیات بهسود را نباید با عملیات کینه توزانه ی ناتو بر امکان غیرنظامی مقایسه کرد که سربازان ناتو به بهانه ای تعقیب چند نظامی طالب دست به تخریب خانه ها و کشتن ساکنان روستاهای پشتون نشین می زدند، زیرا افسران و سربازان ناتو بیگانه هایی هستند که هیچ پیوندی با مردمان این دیار ندارند. صحبت ما درباره ی افسران افغان و سربازان افغان است که در برابر هموطنان و مردمان خودشان چنین رفتار کین توزانه ای نشان داده اند. اگر آزمایش میلگرام خسارت جانی به همراه نداشت، مگر آزمایش کینه را بر اساس تلفات و خسارات جانی زیادی به دست آورده ایم. نتیجه ای آزمایش کینه شوک آورتر از آزمایش میلگرام است، زیرا با پرسش بزرگی روی روی مان می کند که چه علتی این رفتار کینه توزانه را در نظامیان باعث می شود. تنها اتوریته و اقتدار مافوق و اطاعت از دستورات آن ها نمی تواند چنین رفتار سبعانه را توجیه کند. این را که می نوشتم شاهد دیگری از حق آمد؛ قوماندان امنیه ی ولایت میدان وردک (همو که هیأت حقیقت یاب فرستاده شده از ارگ او را به عنوان خطاکار و مجرم در قضیه ی کشتار مردمان در بهسود شناخته بود و از دادگاه تقاضای مجازاتش را داشت) چند روز پیش به فرمان وزیر داخله و رییس جمهور به مقام قوماندان امنیه ی ولایت بغلان مورد الطاف قرار گرفت. شاهدان دیگری هم در سرزمین حادثه خیز افغانستان از جانب حق در راه هستند.

فروشگاه F45
افتتاح شد!

سرک عمومی قلعه فتح الله، بین سرک ۸ و ۹، سعادت پلزا، کابل - افغانستان.
www.f45.af/info